

*என்பது இரவுக்குறியின்கண் தலைமகள் சிறைப்புறத் தாலு வதறிந்து தலைமகற்குத் தோழி படைத்துமொழிந்து சொல்லியது. எவ்வளமோவெனின், நெருநல், அன்றை நிக்கள் விளையாடுங் கானலிடந்து ஒரு தோவந்து போயிற்றென முனிந்து என்னையும் நோக்கிப்போயினான் இன்னது கருதியென்பது அறியேனென்னும். என, ஒக்கும். பான்வந்து ஒழுக்குின்ற ஒழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாகிற்றுப்போலுமெனப் பிறறைஞானே வரைந்து புகுவானும். இன்னும் அன்னமரபிற் பிறவுமென்றதற்குச் செய்புன்:

பண்ணிவர் சொல்லிகண் டாடென்னன் பாழிப் பகைதணித்த
மண்ணிவர் சீர்மன்னன் வாணெடு மாநன் மலயமென்னும்
விண்ணிவர் ருன்றத் தருவிசென் ருடியொர் வேங்கையின்மீழ்க்
கண்ணிவர் காத்த பிடியொடுநின்ற கருங்களிறே. (உகக)

என்பது பகற்குறிவந்து ஒழுக்குந் தலைமகற்குத் தோழி படைத்துமொழிந்து வரையுடையது. அவ்வகைத்தாற் களிற்றோடு ஒருபிடி வேங்கைக்கீழ் கின்றபடி, சுண்டிது போல நம்பெருமானும் நமக்கு வழிப்பட முடியுங்கொல் லோ வென்றெனென்பது. இன்னும் அன்னமரபிற் பிறவு மென்றதற்குச் செய்புன்:

தொடுத்தான் மலரும்பைக் கோதைக் துதாய்த் துறைவனுக்கு
வடுத்தான் படாவணஞ் சொல்லுக்கொல் லாடுநூற் கமிழ்தியற்றிக்
கொடுத்தான் ருமன்னன் கோட்டார் நழித்துத்தென் றாடுதன்
படுத்தான் பரங்குசன் கன்னியங் கானற் பறவைகளே. [ககப]

இதாவும் அப்பொருட்டு எற்பச்சொல்லிக்கொள்க. அஃதேபெனின், இச்சூத்திரத்துச்சொல்லப்பட்டன வெல்

*கேடுநர் வட்டுப் பிரதியின்படி இப்பகுதியிற் பல திருத்தங் கள் செய்யப்பட்டன.

ரைத் தலைமகட்கேயுரியனவுந் தோழிக்கேயுரியனவுந் தலைமகட்கும் தோழிக்கும் உரியனவுமென மூன்றுவகைப்பட்டன. காமமிக்ககழிபடர்களெவியுந் தன்னுட்கையா நெய்திடுகெவியுமெல்லார் தலைமகட்கே உரிய. இரவிலும் பகலிலும் நீ வருக என்றலுங் கிழவோன்றனை வாரலென்றலும் இவ்விரண்டுந் தோழிக்கே உரிய. ஆறுபார்த்துற்ற அச்சகெவியுந் காப்புச்சிறைமிக்க கைபறுளெவியும் இருவாக்கும் உரிய. உரிமையால் தம்மையழிந்த கிளவியெல்லா மென்று பன்மையாற் சொல்லாது ஒருமையாற் சொல்லியது எற்றிற்கோவெனின், தோழி, தலைமகளை இருவரையும் வேறுபடுத்துக்கருதாது ஒருவராகவே கருதற்பொருட்டாக ஒருமையாற் புணர்த்தா ரென்பது. (உ0)

உஉ. ஆறின் னுமையு முறு மச்சமுந்
தன்ன யழிதலுங் கிழவோற் கில்லை.

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனின், களவுகாலத்துத் தலைமகன திலக்கணமுணர்ந்துதல் துதலிற்று. மேற் சூத்திரத் தோடு இயைபென்னையோவெனின், மேற்சூத்திரத்துள் ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கெவியென்றார்க்குத், தலைமகன் கண்ணும் ஆறுபார்த்துறவுண்டென்று கருதுவானாயிற் கருதற்க என்றற்குச் சொல்லப்பட்டது.

இதன்பொருள்: ஆறின் னுமையும் என்பது, ஆறெனினும் வழி யெனினும் ஒருபொருட்களெனின்; வருபவழி ஏற்றுடைத்து இழிவுடைத்து *இழுக்குடைத்துக் கல்லுடைத்து முள்ளுடைத்தென்றல்: ஊறென்பது, இடைபூறு; புலியானும் யானையானுஞ் சூரமகனிரானும் *கள்ளரானும்

* இச்சொற்றொடர்கள் முன் அச்சப்பிரதியில்லை.

என்காணும் இடையு றுடைத்தென்றல்: 'அச்சம்' என்பது, அஞ்சப்படுவனகண்டவிடத்து *மனக்குறிப்பன்றியே அஞ்சுவது; அச்சமும் இவன்கணிலை யென்றவாறு: 'தன்னையழிதலும்' என்பது, தன்கண் ஒரு துன்பம் வந்தவிடத்து எனக்காகாததோரொழுக்கம் எடுத்துக்கொண்டேனெனத் தன்னை நெஞ்சினால் நோதலும் என்றவாறு: 'கிழுவொற்கு இல்லை'யென்பது, இணையனதலைமகற்கு இல்லையென்றவாறு.

அஃதேயெனின், அவற்கு அலையுளவாய்வைத்து நீளையாமையின் இல்லையோ? இல்லையாய் இல்லையோ? வெனின், உளவையெனின் நீளையானானும் வந்து நிகழும். உலகத்து உயிர்வாழ்சாதிசெனெல்லாந் தமது சாக்காடு நீளைத்துச் செல்லின்றவளவே இல்லையென்றோ? இல்லையெனினும் அவை வந்து நிகழ்க்கிதவிடம். அதுபோல இவன் நீளையானானும் உளவையின் நிகழ்வென்றும்; இனி இல்லையாயேயில்லை யெனின் இல்லதனை இல்லையென வேண்மெதில்லை. என்னை? ஆகாயப்பூ இல்லையென வேண்டுவதில்லை, அதுபோலவென்பது; என்றார்க்கு இல்லதனையே இல்லையென்றார், இவன் உலகத்துத் தலைமகனல்லன், புலவரால் காட்டப்பட்ட தலைமகனென்பதனை யாப்புறுத்தற்கு. உலகத்துத் தலைமகனான இவையெல்லாம் இல்லாமை யில்லையென்பது. கிழுவொற்கில்லையெனவே கிழவர்க்குத் தோழிக்கும் அலையுளவென்பதுபெற்றும். அவர் ஆறு இன்ன தென்றும் இடைபூறுகள் உளவென்றும் அவற்றிற்கு அஞ்சதலும் எம்பெருமான் நனக்குத் தகாத டிழிவா முழுநற்குத் காரணமாயினே மாகாதேயென்று தம்மை யழிதலும் உடையென்றவாறு.

* 'மகன் குறிப்பன்றியே' என்பதும் பாடம்.

† 'இளவர' என்பதும் பாடம்.

அஃதேயெனின் வயிரமுடையான் ஒருவன் வயிரம்
மூன்று எறியுமென்று அஞ்சான், அதபொல இவரும் அஞ்
சாது விடற்பாலார் பிற, அவற்கு அவையின்மையாலெனின்,
அதுவன்று; பெண்மை பென்பது ஒருபொருட் பட்டாங்கு
அயியாமையாகலான், அவை அவற்கு இல்லையெனினும்
உளவாகக் கருதுபவென்பது. அஃதேயெனின், மேல் இவ
னைப் பொருளிறந்தானென்று போதரப்பட்டதன்றோ? பட்
டமையான் அச்சமூக் தன்வையுழிதலும் இல்லையெனக்
கொள்ளாமோ? மனத்தான் வரும் நோயெல்லாம் உணர்
வின்மையான் வரும் என்பது கடா; அதற்கு விடை, இவன்
ஞானத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் விதி இழுக்கின்றமையாற்
சிற்றயிற்றுத் தன்மை புண்மையான் உளகொல்லோவென்று
கருதின அவை யில்லையென்பது போதரச் சொல்லப்பட்டது.

(உஉ)

உஉ. களவினுட் டவிர்ச்சி வரைவி னீட்டந்
திங்க ளிரண்டு எனகமென மொழிப.

என்பதென்னுதலிற்றேயெனின், களவினுள் தங்கி ஒழு
கும் ஒழுக்கம் இத்துணைக் காலமல்லது இல்லையென்று
வரைபதுத்துணர்ந்துதல் றுதலிற்று.

இதன்பொருள்: களவினுள் தவிர்ச்சி—களவினுள்
தங்குதல்; வரைவின் நீட்டம்—வரைந் தெய்துத்துணை
நீட்டிக்குங்காலம்; திங்கள் இரண்டுன் அகமென மொழிப
—இரண்டுதிங்களகமெனக்கொள்க என்றவாறு.

இவ்வாற்றானும் இஃது உலகத்து இயல்பன்றென்பது
பெற்றும். உலகத் தொழுக்கத்திற்குக் காலவரைபறை
இன்மையானென்பது, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்த விடந்

துப் பிராயமும் நங்கே உரைக்கப்பட்டதாம். பதினொராவ்
 டிம் *பத்துத்திங்களும் புக்க தலைமகளோடும் பதினையாவ்
 டிம் *பத்துத் திங்களும் புக்க தலைமகளைப்போலும் புணர்
 தல் வேண்டிற்றென்பது பெற்றும். அவளும் இருதிங்கள்
 களவொழுக்கொழுக்கப் பன்னிராட்டைப் பிராயத்தாளாம்.
 அது மக்கட்பேற்றுக்குக் காலம்; களவொழுக்கத்திற்குப்
 பொருந்தாதென விலக்கப்பட்டதாம் ஆசிரியர்களா எனெ
 பது. இவனும் இருதிங்கள் களவொழுக்கொழுக்கப்
 பதினாட்டைப் பிராயத்தாளாம். அஃது ஆண்மை நிலை
 பெறுங் காலமாகலாற் களவொழுக்கிற்கு விலக்கப்பட்டதெ
 ன்பது. அஃதேயெனின் இருதிங்களென்னது அகமென்ற
 தெற்றிற்கோவெனின், இருதிங்களுள் ஐந்தாணும் ஆறுணும்
 நான் உளவாகக் களவொழுக்கு ஒழிந்து நின்று வரைந்து
 புகுவதனோடும் மறுப்பதனோடும் அத்துணை நாளும் புக்கு
 நிறைந்துநின்றபின்னை அதுபடிந் மிருவான் புகுமென்பது.
 அஃதேயெனின், இருவர்க்கு மூப்புப்பிணி சாக்காடுமில்லை
 யென்று மேற் சொல்லியதனோடு மாறுகொண்டு காட்டிற்
 ரும், அதுபட உரைத்தமைநினென்பது. எங்குனமோ
 வெனின், இருதிங்கட்புகப் பன்னிராட்டைப் பிராயத்தா
 ளையாயக்காற் பின்னைப் பதின் மூவாட்டைப் பிராயத்தா
 ளாய் இவ்வகை நூற்றிருபது புக்குத் தலைமடியவேண்டு
 மென்பது; இவற்றும் அம்முறையேயொளிக என்பது; மூப்
 புப் பிணி உள்வழிச் சாக்காடுண்மையா எனென்பது கடா.
 அதற்குவிடை எங்குனமோவெனின், இருதிங்கட்புக இவ
 ளும் பன்னிராட்டைப் பிராயத்தாளாய் இவனும் பதினா
 டுட்டைப் பிராயத்தானாய்ச் செல்வதல்லது, மற்றையன
 கிகழா; உலகினோடு இத்துணை மாத்திரையே பொத்து

* 'பதின்திங்களும்' என்பதும் பாடம்.

கற்றைநிகற்பமெல்லாம் ஒவ்வாவெனக்கொள்க. ஒத்தொவ்வாதா யன்றே செல்கின்றதென்பது. அஃதேபெனின்,

“அண்ணல் தேத்திய வனமுனை தளரிலும்
பொன்னேர் மேனி மணியிற் ருழந்த
நன்னெடுங் கடந்த வரையொடு முடிப்பிலும்
*நீத்த வேம்புமதி பூக்கே முர.” (நற்றிணை-௧௦.)

என இலக்கியம் வருவன உளவாலாவெனின், அஃதில்லைமன், சங்கிதேபட்டுவிடும் என்றவாறு.

இனி ஒரு திறத்தார் திங்கள் இரண்டினகமென்பதனைச் சொல்லுமாறு:

பிறைத்திங்கள் மதித்திங்களுள இரண்டு; அவற்றுட் பிறைத்திங்கள் மூன்றொளியாய்ப் பின்னிருளாம்; மதித்திங்கள் பின்னொளியாய் முன்னிருளாம்; அவ்விரண்டுஞ்சுந்தித்துவின்ற இருட்காலத்தாக என்றவாறு. அது பொருந்தாது; என்னோகாரணமெனின், இரவுக்குயிர்க்கே சொல்லினையான். அல்லதூஉங் காவவரைபதையின்றியே எஞ்ஞான்றும்†இருட்டிங்கட்கண்ணே கனவொழுக்கம் வேண்டப்பட்டதா மென்பது. இனி ஒருசாரார் திங்கவிரண்டினக மென்பதனை ஒரு திங்கையே இரண்டுகூறிட்ட ஒரு கடுமென்று பதினைந்து நாளாகச் சொல்லுப. அதுவும் பொருந்தாமை அறிந்துகொள்க. (உ.உ.)

உ.உ. களவினுட் †டவிர்ச்சி கிழவோற் கில்லை.

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனின், களவுகாலத்துத் தலைமகனது இலக்கணமுணர்த்துதல் நதலிற்று.

* இச்செய்யுள் முழுவதையும் ௧௧௬ ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

† ‘மதித்திங்கட் கண்ணே’ என்பதும் பாடம்.

‡ ‘தவிர் தல்’ என்பதும் பாடம்.

களவினுள் தவிர்ச்சி கிழவேகற்கு இல்லை—களவுகாலத்
துத் தலைமகள் காரணமாக இடையீடு இல்லை என்றவாறு.

தலைமகற்கில்லையெனவே அருத்தாபத்திபால் தலைமகள்
காரணமாக உண்டென்பது. இன்னும் களவினுள் தவிர்ச்சி
கிழவேகற்கில்லை யென்பதனானே கற்பினுள் தலைமகள்
காரணமாக இடையீடு இல்லை யென்றும். என்னை? இவன் ஒரு
ஞான்று ஒருகால் அக்குறியிடத்துவந்து பெயருத் தலை
மகனோச்சார்த்த இடையூறுகள் எய்தாதுமென்பது. இனி
ஆண்மைபெற்ற தலைமகன் பிரிவு வேண்டுவதல்லது தலைமகன்
வேண்டாள் கற்பினாதத்தென்றவாறு. இது சொல்லவேண்
டா; என்னைகாரணமெனின்,

“களவினுள் தவிர்ச்சி காப்புரிசி னுரித்தே

வடையிட வைத்த காலே யான்”

(இறையனார்-கக.)

“அல்லதறிப் படுதலு மல்லவீ னுரித்தே

யகன்வர வறியுங் குறிப்பி னான்.”

(இற. - கக.)

எனவும் *இவ்வகையான் இடையீடு தலைமகனோச் சார்ச்
துழியவர களாற் பெறப்பட்டதென்பது. இனி ஓதல் காவல்
பகைதணிவினை என இவை தலைமகளியல்பாதலாற் கற்பி
னுள் தலைமகன் இடையீடாகலும் பெறப்பட்டது; கங்
குரைக்கல் வேண்டாவென்பது. அவ்வகை இலேசினுனிது
பெறப்படும். அதனையே மாணுக்கன் இனிதுணர்வல்லென்கு
எடுத்தோதினென்பது. அல்லது ஒரு திறத்தார் களவின
கத்துத் தலைமகனாழைத்தங்கிப் பிறரை ஞான்றுபோதல்
தலைமகற்கு இல்லையென்றவாறென்ப. அது பொருத்தாது.

* ‘மூன்றுவகையான்’ என்பதும் பாடம்.

வந்து பெயர்வதல்லது *நீட்டிக்கில் இடையிடாம், அஃது உணரப்படுதலானென்பது. மற்றென்னோவெனின், களவி னுள் தவிர்தலென்பது தமிழனாகற்றன்மையொழித லென்ற னாறு. நோய்தவிர்த்தது வெப்புத்தவிர்த்ததென்ப ஒழிந்த தென்பார். இனிக் கிழவோற்கில்லை பென்பது தலைமகந் தில்லை என்றவாறு. எனவே, அவ்விருதின்களாறுத் தெரு னாதே வந்தொழுஞ் தலைமகனானிடத்து. தலைமகளா யினவிடத்து அன்று, தெருளாளாய்ப் பின்னை நெயியன் றென்றுணருமென்பது. ஆயின் இவனாகாதே தெருளற் பாலான் பெருஞானத்தனாகலான், இவனாகாதே தெருளாது விடற்பாலான் அவன்முனைப் பேரறிவின ளன்மையானே னின், அதுவன்று. அவன்கணின்ற தமிழனாகற் றன்மையை விலக்குவது இல்லை, இன்மையான் அப்பெற்றி சுட்டப்பட்ட தது. இவள் மாட்டு அதனை விலக்குவதுண்டன்றே, இவ னது இளிலரவிற்கும் வருத்தத்திற்கும் சுவன்ற கவற்சி பென்பது. அதனால் இவன் தெருளாமைக்கும் இவள் தெ ருந்ருங் காரணம் இதுவென்பது. (உ.க.).

களவு முற்றும்.

* 'நீட்டிக்கில் விடைப்படாமை புணரப்படுமானா எனன்பது' கந்தம் பாட்டு.

கற்பு.

உச. கற்பினுட் நெறவே கடிவரை வின்றே.

என்பதென் னுதலிற்றோடுவனின், இங்கு கின்றும் கற்பினது
இலக்கணம் உணர்த்துதலுதலி யெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட
தது.

இதன்பொருள்: கற்பினுள் நெறவே--கற்பினகத்த
நீக்கம்; நெறவு எனினும் நீக்கம் எனினும் பிரிவுவெனினும்
அகற்றி எனினும் *ஒக்கும். கடிவரைவு இன்றே--கடித்து
வரையப்படாது ஆசிரியர்களால் என்றவாறு.

அஃதேயெனின், †'கற்பினுட் நெறவே கடிதலின்றே'யென
வும் 'வரைதலின்றே' யெனவுஞ் சொல்லாது 'கற்பினுட் நெ
றவே கடிவரை வின்றே' என்றது எற்றிற்கோடுவனின் ஆசிரியர்
களால் விலக்கவும்படாது இத்துணைக் காலமென்று ‡வரை
யறுக்கவும்படாது என்றவாறு. எனவே, களவினகத்துப்
பிரியும் பிரிவு ஒருகாலல்லது இல்லை யென்றவாறு. களவி
னகத்துப் பகற்குறிக்கண்ணும் இரவுக்குறிக்கண்ணும்
வந்து பிரியும்கலான் அதுவும் பல்காலும் நிகழ்தலுடைத்
துப்பிற எனின், அவையெல்லாம் இவ்வாசிரியரார் பிரி
வென்று வேண்டப்படா, ஒரு கருமகோக்கிப் பெயர்ந்தன
அன்மையின். அல்லதூஉம் அவையெய்யாயினும் || வரையறை
புடைய களவுகாலம் வரையறை உடைந்தாகலானென்பது.

* 'ஒரு பொருட்கிளவி' என்பதம் பாடம்.

† 'கடியவும் படாது வரையவும் படாதென்னது' என்பதம்
பாடம்.

‡ 'பிரியவும்படாது' என்பதம் பாடம்.

|| இச்சொற்றொடர் முன் அச்சப்பிரதியில் இல்லை.

உரு. ஓதல் காவல் பகைதணி வினையே
வேந்தர்க் குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென்
றாங்கவாரே யவ்வயிற் பிரிவே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், மேற் கற்புக்காலத்துப்
பிரிவு பலவென்றார், அவையிற்றைப் பெயரும் முறையுக்
தொகையும் உணர்த்துதல் துதலிற்று.

ஓதல்—கல்வி காரணத்துப்பிரியும் பிரிவு; காவல்—நாடு
காத்தற்குப் பிரியும் பிரிவு; பகைதணிவினை—இருவர் அரசர்
*தம்மிற் பொருப என்றவிடத்து அவரைச் சந்து செய்வித்
தற்குப் பிரியும் பிரிவு; வேந்தர்க்குற்றுழி—வேந்தரென்பார்
அரசர், அரசர்க்குற்றுழிப் பிரியும் பிரிவு; பொருட்பிணி—
பொருட்குப் பிரியும் பிரிவு; பரத்தை—புறப்பெண்டிர்
மாட்டிப் பிரியும் பிரிவு; பரமென்பது, புறம், அஃது ஆரீபச்
சொல்; என்று, எண்ணுதற்குரியதோர் வாய்பாடு; ஆங்கு,
அசைச்சொல்; ஆறு, அவற்றைத்தொகை; அவ்வயின்—கற்
பிணிதத்து; பிரிவு—நீக்கம் என்றவாறு.

ஏபென்பது சுற்றையேகாரம்; பெயர், சொல்லப்பட்ட
பெயர்; முறை, கிடந்தமுறை; தொகை, ஆறு எனக்கொள்க.

இனி ஓதற்குப் பிரியும் பிரிவு முன்வைக்கப்பட்டது,
தலைபான பிரிவாகலானும் †உயர்ந்தோர்க்கு உரித்தாகலானு
மென்பது. பரத்தையிற் பிரிவு பின்வைக்கப்பட்டது, காமம்
பின்வைத்தெண்ணப்படுமாகலானென்பது.

அஃதெனெனின், இவர் முன் பொருவிற்றாரென்பத
ஞெடு மாறுகொண்டது இச்சூத்திரம், என்னையோ

* 'தம்மிற் பொராசின்ற விடத்து' என்பதும் பாடம்.

† 'உயர்ந்த வகுணத்தார்க்கு' என்பதும் பாடம்.

வெளின், தலைமகன் எய்தியிருந்தே இவன் தலைவன்
பிரிவானெனின், முன் ஞானம்வனும்; இவனாகவே, ஞானத்
தின் வழியது ஒழுக்கமாகலானும் ஒழுக்கத்தின் வழித்
தத் *தலைக்குலமாகலானும் இவையெல்லாம் குறைவு பட்
டானமென்பது. இனித் காவலென்பது இவன் காட்டைப்
பிறப்புக்குத் து அலைப்பதற்கு கொள்வதஞ்செய்ய அவரை
நீக்குதற்கு நீக்குமெனின் இவ்வனம் பிறரான் இழிவந்தன்
செய்து கலியப்படுமெனின் ஆண்மையிற் குறைபட்டானு
மென்பது. இனிப் பகைதனியினையென்பது சந்துசெய்
விறத்தற்குப் பிரிப்புமெனின், தூதுவனுள்ளும்; தூதுவ
ராவர் பிறர்க்குப் பணிபெய்தலாவதுவராவர், அவரது
பொருளிறப்பு என்னையோவென்பது. இனிவேந்தற்குத்
துழிப் பிரிப்புமெனின், கருமச்செய்களும்; கருமச் செய்
வான் செய்களுமென்ப, இறப்பவும் இழிவந்தமெனொழுக்
கம்; பிறர் குறிப்பன்றித் தன் குறிப்பு இல்லையென்பமும்;
ஆகலின் இவரது பொருளிறப்பு என்னையோ வென்பது.
இனிப் பொருள்வழிற் பிரிப்புமெனின், முன்னப் பொரு
ளிலுள்ளினும், ஆகவே என்முதல்பணித்தலும் இரந்
தொர்க்கதலும் தன்னும் இவையெல்லாம் பொருட்குறை
பாடுடையார்க்கு நீகழாய்வின் இக்குறைபாடுவல்லாம்
உடையதும்; அவையுடையானதுபொருளிறப்பு என்னையோ
வென்பது. இனிப் பரத்தையர் காட்டுப் பிரிப்புமெனின்

* வானா 'குலமாநலனும்' என்றும் பாடமுண்டு.

† 'காவப்பதுமாதல் கொள்வதஞ் செய்யப்பட்டு' என்பதும்
பாடம். இங்கிருந்த சிலவரினில் வேறொர் பிரதிக்கு இணங்கப்
பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

‡ 'என்னுள் காட்டலும் உவாரொழுக்கலும்' என்னும் வேறொரு
சொற்றொடர் வேறொரு பிரதியில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

இவன் கண்டார்கள் தாழ்வாரும், ஆகலான் தலைமகன்மாட்
டே கிடந்த அன்பிலன் ஆயினான். அல்லது உம் கண்டு
பெல்லாம் உள்ளத்தைச் செலுது உள்ளத்தின்வழி ஒடுமாக
லான் நிறையிலனும்; நிறையிலானது பொருநிறப்பு என்னை
யோ வென்பது.

இவையெல்லாஞ் சொல்லப் பெரிது மாறுகொண்டு காட்
டிற்றெனின், மாறுகொள்ளாது; மாறுகொள்ளாமைக்குக்
காரணம் என்னையோவெனின், ஒத்தரூப் பிரியுமென்பது கற்
பான் பிரியுமென்பதன்று, பண்டே குறவர்கொற் கற்பிக்கப்
பட்டுக் கற்றான் அறம் பொருளின்மம் விடுபெறுகள் துறையி
துல்களெல்லாம்; இனிப்பற தேசங்களினும் அவை வல்லார்
உளரெனிக் காண்பவென்றும், வல்லார்கள் உள்வழிச்சென்று
தன்னானம் மேற்படுத்து அவர்கள் ஓநாலும் ஈழப்படுத்தற்
குப் பிரியுமெனக்கொள்க. இனிக் காத்தரூப் பிரியுமென்
பது கவிவார் உளராக கவிவுகாத்தரூப் பிரியுமென்பதன்று,
காட்டகத்து நின்றும் நகரகத்திற் தயக்கு உற்றது உரைக்க
லாத மூத்தார்களும் பெண்டிற்களும் இருக்கைமுடவருங்
கூனருங் குருடரும் பிணியுடையாரும் என இத்தொடக்கத்
தார்தம் முறைக்கருமங் கேட்டுத் திருக்குறிதற்பொருட்டாக
வுங், காட்டகத்துவாரும் உயிர்ச்சாதிகள் ஒன்றையொன்று
கவிவன உளவாயினனிடத்துத் திடுதென்று அவற்றை முறை
செய்தற்குங், கொடிவலைப்பட்டுக் கிடந்தனவற்றைத் துறை
நிக்குதற் பொருட்டாகவும், வளன் இவ்வழி வளந்தோற்று
வித்தற்பொருட்டாகவுந், தேவகுலமே சாலையே அம்பலமே
என்று இத்தொடக்கத் தனவற்றை ஆராய்தற்கும், அழிகுடி
யோப்புதற்கும் பிரியுமென்பது. அல்லது உம் பிறந்த உயிர்
தாலைக் கண்டு இன்புறுவதுபோலத் தன்னுற் காக்கப்படும்
உயிர்வாழ்சாதிகள் தன்னைக்கண்டு இன்புறுதலின் தான்

அவர்கட்குத் தன் உருச் காட்டுதற்கும், மாற்றாகச் ஒத்த வந்தவிடத்து அவர்முன்னர்த் தனது வக்கம் காட்டுதற் பொருட்டாகவும் பிரியும். அதனானே மாற்றாகரும் திறை கொடுப்பவரென்பது. இனிப் பகைதனினினை யென்பது தூது வர்போலச் சந்து செய்கிறதற்குப் பிரியு மென்பதன்று, இருவர் அரசர் ஈனைப்பொருதும் இன்று பொருது மென்று முரண்கொண்டு இருந்த நிலைமைக்கண் தான் அருள் அரசனாகவின் இம்மக்களும் இய்யிலக்குகளுமெல்லாம்பட இவ் விரண்டு ரூலத்திற்கும் ஏதம் சிகழும், அதனால் இப்போ ரொழிப்பவென்று இருவரையும் இரந்த சந்துசெய்கிறதனு மொன்று. அல்லது உர் தேவரும் அரசாரும் பொருதகாலத் துத் தேவரையும் அரசாரையும் *ஒருவிர் ஒருவிர் மிக்காரை ஒறுப்பல் யானெனப் பாண்டியன் மாகிர்த்தி சந்துசெய்கிற ததுபோல் இருவரின் பிவாகசெய்திகை ஒறுப்பவென்று அரசந்து செய்கிறதனுமொன்று. இரூலரையும் ஒறுக்குந்துனை ஆற்ற வுடையனாகவென்பது. அரிந்தெயினின் தன்னகத்து †இருந்துவிட அமையாதோ அன்னவாற்றலானான்; தான் செல்லவேண்டுமோவெனின், செல்லவேண்டும் என்பது. என் னை? கா தலர்ப் பிரிந்து ஒரு கருமம் முடிப்பதனின் மிக்க ஆன் வினையிலையென்பது. ஆதலாற் பிரிந்தே சந்துசெய்க்கு மென்பது. இனி மீலந்தர்க்குற்றுழி யென்பதற்குச் சேலங் னாய்ப் பிரியுமென்பதன்று, தனக்கு ஈட்டான் ஓரரசன் சென்றவிடத்து ‡அவற்கு ஆய மறுதலையை வென்று நீக்கு தற்குப் பிரியுமென்றுகொள்க. இனிப் பொருட்டினிபென் பது, பொருளிலனாய்ப் பிரியுமென்பதன்று, தன் முதுருத

* காளை 'மிக்கசெய்தாரை ஒறுப்பெனென்று' என்னும்பாடமுண்டு.

† 'கன்றுவிட' என்பதும் பாடம்.

‡ 'அவற்கு ஆயதம் அமத்தல் இனிதென்று நீக்குதற்கு' என்பது ிருள் அச்சப்பிரதிபித் கண்ட பாடம்.

வராத் படைக்கப்பட்ட படைவறு வகைப்பட்ட பொரு
 னெல்லாக் கிடந்ததுமன், அது கொடு துய்ப்பது ஆன்மைத்
 தன்மைவன்றெனத் தனது தாளாற்றலாற் படைத்த பொ
 ருள்கொண்டி வழங்கி வாழ்தற்குப் பிரியமென்பது; அவன்
 துடர் தேவர்காரியமும் பிரிவர் காரியமும் தனது தாளாற்
 தலாற் படைத்த பொருளாற் செய்தன தனக்குப் பயன் படு
 வன்; என்னை? "நாயப்பொருளாற் செய்தது தேவரும் பிரி
 யருமின்புறார்." ஆகலான் அவர்களையும் இன்புறுத்தற்குப்
 பிரியமென்பது. இனிப் பரத்தைமென்பது, புறப்பெண்டிர்
 மாட்டுப் பிரியு; இவள்கண் அன்பிலனாய்க் கண்டார்கண்
 தாழ்த்து கிதையிலனாய்ப் பிரிந்தானல்லன்; என்னை? தலைமக
 ளின் நீங்கி ஆடல்காண்பல் பாடல்கேட்ப வெனப் பிரியும்;
 பிரிய, அவற்றின்கட்சென்ற உணர்வு தலைமகன்மாட்டு
 சின்ற உணர்வினை மறைக்கும்; என்னை? இரண்டினர்வு உட
 னில்லாமையின்; இவ்வகை மறைப்ப இவர்கண்ணதே உள்
 ளாமாமென்பது; என்னை? தாம் இப்பலாகவே பிறரையும்
 நயப்பிக்கப்படும் வனப்புடையர் ஆடற்றைகையானும்
 பாடற் குரலாறும் நயப்பித்து மென்று எடுத்துக்கொண்
 டால் ஆடவர்கர் நயப்பது சொல்லவேண்டுமோ வென்பது.
 அவற்றது பொருள் அழியாது கடையினும், இஃது அவற்
 துப் பொருளென்று கொள்க வென்பது. இனிப் பிரியுகளை
 வேறு உரிமை கூறுமிடத்து அவற்றுக்குச் செய்யுள்
 காட்டுதும்.

(உ)

உச. அவற்றுள்,

ஒததுங் காவலு முயர்ந்தோர்க் குரிய.

என்ப தென்னுதலிற்றேவெனின், மேற் சொல்லப்பட்ட
 பிரிவினை நிறுத்தமுறையான முன்பிரண்டும் இன்னார்க்
 குரியவென்ப துணர்த்துதல் துதலிற்று.

இதன் பொருள்: அவற்றுள்—மேற்சொல்லப்பட்ட அறுவகைப் பிரிவினாளுக்கும்; ஒதலும் காவலும்—ஒதற்கும் பிரியும் பிரியும் நாகோத்தற்குப்பிரியும் பிரியும்; உயர்ந்தோர்க்கு உரிய—உயர்ந்தோரென்பார் பார்ப்பாரும் அரசரும், அவ்விருவர்க்கும் உரிய என்றவாறு.

ஒதற்குப் பிரியும் பார்ப்பான், நாகோத்தற்குப் பிரியும் அரசனென பிரனிதையாகக் கொள்க. அது பொருந்தாது; என்னை? ஒதலும் காவலும் அந்தணர் அரசரென்று இருவர்க்கும் உரியவெனினும் பிரனிதையாவது என்றார்க்கு. அவ்வாறு சொல்லிற்றிலறாதினும் *பொருள் வகையான் ஒக்குமென்பது. என்னை? உயர்ந்தோர்க்கு உரியவெனவே உயர்ந்தோராவார் பார்ப்பாரும் அரசருமேயாகலானென்பது. என்றார்க்கு, உயர்ந்தோர்க்கு உரிய வென்றதனாற் பார்ப்பார்க்கே கொள்ளேனெனவென்றிற் கொள்ளப்படாது, காவல் பார்ப்பார் தொழிலன்று, ஆகலின் இருவர்க்கும் உரியவென்பது பெறுதும். அல்லது உம் உரையிற்கோடலென்பது தந்திரவுத்தியாகலானும் இருவர்க்கும் உரியவென்பது பெறுதும். ஒதற்குப் பிரிதலுறுந் தலைமகன் தோழியால் தலைமகட்குப் பிரிவுணர்த்துவிக்கும். அதற்குச் செய்யுள்:

ஒதற்பிரிவுணர்த்தல்.

மைதா னிலாததக் கல்வி மிருத்து வருவதெண்ணிப்
பெய்தா னிலாதசொல் வார்செவ்வர் போலும்புல் லாதமரே
செய்தார் படச்செந் சிலத்தைத் தீண்டிவைபாற்
பெய்தான் விசாரிதன் தென்னான் னாட்டுறை பெண்ணைக்கே.

காதற்குப் பிரிபலுறுந் தலைமகன் தோழியால் தலைமகட்குப் பிரிவுணர்த்துவிக்கும். அதற்குச் செய்யுள்:

* 'தருவகையான் பேச்சு ஒக்குமென்பது' என்றும்—பாட்டுக்கு.

காவற்பிரிவுரைத்தல்.

தேக்கிய தெண்டுகர முகீ ரிருநிலர் தீதகைக்
காக்கிய செவ்வது காதலித் தாரன்பர் காய்தெதிரே
யாக்கிய வேந்த ராங்க டாடபத் தனஞ்சுடர்வா
னோக்கிய கோனத்தன் உடலினா டுடங்குடையே. (௨௪௪)

௨௪.

வேந்துவினை யியற்கை பார்ப்பார்க்கு முரித்தே.

என்ப தென்னுதலிற்றே வெனின், பார்ப்பார்க்குப் பிரி
வென்றோதப்பட்டது எல்லி மிகுத்தற்குப் பிரியும் பிரி
வன்றே, அதுவல்லாமலும் பிறிதும் ஒரு பிரிவு உண்டென்
பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: 'வேந்து' என்பது அரசு, 'கிரினை'
பென்பது செய்கை, 'இயற்கை' பென்பது தன்மை, 'பார்ப்பு'
பார்க்கும் உரித்தே' பென்பது பார்ப்பார்க்கும் இழமை
யுடைத்து என்றவாறு.

என்பதனும் போந்த பொருள், வேந்து செய்கித்
தற்கு உரிய சந்து பார்ப்பார்க்கும் உரித்தென்றவாறு.
வேந்தர்க்குச் சந்துசெய்கித்தல் உரித்தென்று மேற்சொல்
லிப்போந்தாராயினன்றே 'வேந்துகிரினை'யியற்கை பார்ப்பார்க்கு
மும் உரித்தே'பென்பது. அது மேற்சொல்லினாலே. என்னை?
காவல் பகைதலிகிரினை யென்று இரண்டினையும் ஒருங்கு
வைத்தார் அவ்விரண்டினையும் அரசர்க்கு உரியவென்றந்
பொருட்டெனக் கொள்க. என்னை அரசர்க்கு உரித்தாய்
றெனின், இருவர் அரசர் வேறுபட்டு மாறுகொண்டிருந்த
விடத்து அவர்களைச் சந்துசெய்கித்தற்குப் பிரியாதபடியின்
அவர்களைச் சார்ந்து வாழ்வாரும் அவர்கள் கடும் பெரிதும்
துன்பமெய்துமன்றோ அதனை நீக்கும் பெருமையுடையார்

அதனை நீக்காது உடன்பட்டிருப்பப் பழியும் பாவமும் பெரிதானாகலான் அரசார்க்கும் உரித்து. அவ்வகை அவர்க்கு ஆயி சந்த பார்ப்பார்க்கும் உரித்து; என்னை? அவரும் பெருமையுடையராவனின். அதற்குச் செய்யுள்:

பிரிவு உறல்.

தக்கிய போர்வைய வேந்த ரிருவர்க்குஞ் சந்திடையின்
குக்கிய செல்வது காதலித் தாரகம் ராமருஞ்
விக்கிய வார்த்தை வேந்தர்தம் மானம்பெண் மாத்நானே
நீக்கிய கோனெடு நீக்கவைய னடண்ண கோமையே. (உசதி)

௨.௮. அரசு தல்லா வேளை யோர்க்கும்

புராவ தென்ப வோரிடத் தான.

என்ப தென்னுதலிற்றோ வெனின், சந்துசெய்வித்தற்கும் பிரியும் பிரிவு அரசார்க்கன்றியும் வாணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் உரித்தென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இதன்பொருள்: அரசர் அல்லா ஏனையோர்க்கும்—அரசுதல்லாத ஏனையோராவார் ஒழிந்த வணிகரும் வேளாளரும் என்ற இருவர்க்கும்; புராவதென்ப ஒரிடத்த துண—பொருத்தமென்ப அவர் இவ்வழி என்றவாறு.

அரசரில்லாவழி வணிகரும் வேளாளரும் வேறுபட்டு நின்ற அரசகரையுஞ் சந்து செய்வித்தற்கும் பிரிப்பெறுபவென்பது. பொருளானும் ஆள்வினையானும் அரசரோடொப்பர், வணிகரும் வேளாளருமென்னும் வேறுபாட்டில்லது என்பது. அஃதேபெனின், மேற்குத்திரம் வேண்டி அரசால்லா ஏனையோரெனவேபாற்பாரும் அஃது குறாவாகவென்பது; என்னுர்க்கு, அதுவன்று; அரசு

தல்லா ஏனையோரென்பது அரசரிற் பின்னிச்சொல்லப்படும் வணிகரையும் வேளாளரையுமே தழுவுதற்குச் சொன்னாராகவே என்பது. அல்லாக்கால் 'வேந்தரின யியற்கை பாப் பார்க்கும் உரித்து' என்னுமன் என்பது. இவ்விருவர்க்குஞ் செய்யுள் மேற்காட்டிற்றே கொள்க. (௭)

உ௨. வேந்தர்க்குற்றுழிப்பொருட்பிரிப்பிரி வென்-றாங்க விரண்டு மிழிந்தோர்க் குரிய.

என்ப தென்னுதலிற்றேவெனின், வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் உரியதோர் பிரிவு உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இதன்பொருள்: வேந்தர்க்குற்றுழி-அரசர்க்குற்றுழி; பொருட்பிரிப் பிரிவு—பொருள்வேட்கையிற் பிரியும் பிரிவு; 'என்று' என்பது எண்ணுதற்குரியதோர் வாய்ப்பாடு, 'ஆங்க' என்பது அசைச்சொல், 'இரண்டு' என்பது தொகை, உம்மை முற்றும்மை; இழிந்தோர்க்கு உரிய—வணிகர்க்கும் வேளாளர்க்கும் கிழமைபுகைய என்றவாறு.

இழிபுபடச் சொல்லினாரால் இழிந்தாரென்பது பொரு கிறப்பினெடு மாறுகொள்ளுமெனின், கொள்ளாது; இந் தால் உலகினோடொத்தும் ஒவ்வாதும் ஈடக்கின்றதாக வான் உலகியல்கோக்கிச் சாதிவகையான் இழிந்தாரென்பு யட்டது. ஒழிந்தவற்றாற் பொருகிறப்பு இவர்க்கும் ஒக்கு மென்பது. அவற்றுள், வேந்தர்க்குற்றுழிப் பிரியதுறுந் தலைமகன் தோழியால் தலைமகட்குப் பிரிவுணர்த்துவித்துப் பிரிவும், அதற்குச் செய்யுள்:

பிரிவுணர்த்தல்.

வாரர் முரென் வினாசேர் மனமுடி மன்னவந் காப்ப
சேரார் முனையினாக் சேறறுந் ஞர்வன் செக்கவந்தை

பொய்தெநிர்க்குடன்பீ துவலி யுருத்திவந்த
தேரான் திருவனத் தென்புன குடின்ன சேயிதழியே. (உசக)

கன்னலி ரோன்மன்னன் தெம்முனை மேற்கல வாகரவெண்ணின்
லின்னலி ரோனன்பீ செவ்வர் விசய சரிதனென்னுந்
தென்னவன் சேரார் படநகர யாற்றுச் செருவடர்த்த
மன்னவன் கூடல்வன் டந்தமி முன்ன மடமொழியே. (உசஎ)

தலைமகள் வெந்தர்க்குற்றுழிப் பிரிந்தகிடத்துத் தலை
மகள் வேறுபட்டு ஆற்றாளாயினொனக் கவன்ற தோழிக்கு
ஆற்றல வென்பதுபடத் தலைமகள் சொல்லியதற்குச் செய்
யுள்;

பிரிவாற்றுகை காரியினை வைத்தல்.

படலைப் பகரிமவர் தாரவர் வைகிய பச்சறைமேற்
குடலைக் கமழ்துதுங் கண்ணியி ளுய்சென்று தோன்றக்கொல்லோ
வடலைப் புரிந்தசெவ் வேவரி கேசரி தென்குமரிச்
கடலைப் பருவி மருவிசம் பேரிய கார்முவிவே. (உசஉ)

அதுகேட்ட தோழி இவள் பிரிவாற்றுகையானன்ற
வேறுபட்டது; அவர் குறித்துப் பிரிந்த கார்வரப், பிரிந்த
பாசகறக்கண் தோன்றியக்கால், தாம் எடுத்துக்கொண்ட
வினைமுடியாது மீள்வர்கொல்லோ வென்பதுபோலும், இவ
ளாற்றாளாயது; யான் கிழைக்க உணர்ந்தேனென ஆற்ற
வானாவது, அதற்குச் செய்யுள்:

தோழ உறல்.

வாமா வெட்டுத்தேர் வயமன்னர் வான்முனை வார்க்கும்வண்டார்
தேமா உறல்கண்ணி யாய்சென்று தோன்றக்கொல் சேரன்தக்
கொணன் கடற்படை கோட்டாற் றழியக் கணையுடைத்த
வேமான் விசயவன் கண்ணின் வீர்கொண்ட வீர்முவிவே. (உசக)

இதிலும் அது.

*தன்கடல் நீர்கொண்ட எப்பதும் பாடம்.

வேந்தர்க்குந்துழிப் பிரிந்த தலைமகள் தான் குறித்த
பருவவரலின்சன் வினாமுற்றி மீளதுவான் தேர்ப்பாகற்
குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

வினாம வினாந்து உறல்.

இன்பார்ப் பொடுக்க வலஞ்சிறை கோலி யிடஞ்சிறையா
வன்பாற் பெடைபுல்லி யன்ன நடுக்கு மரும்பணிசா
னென்பாற் படரொடென் னாக்கொ விருஞ்சிறை யேந்தமன்னர்
தென்பாற்படச்செற்றகோன்கவையா டன்னசேயிறையே. (௨௭௦)

அன்புடை மாதர்சன் டாற்றுகொ லாற்றக் குடிபடக்க
யன்புடை வடவென் னுன்றமிழ் காட்டு வலஞ்சிறைக்கீ
ழின்புடை யேறினம் பார்ப்புத் துயிற்றி யிடஞ்சிறைக்கீழ்
மென்பெடை புல்லிக் குருகு நரல்கின்ற விழ்பனியே. (௨௭௧)

இது கேட்ட தேர்ப்பாகன் விரைந்து போதற்கொருப்
படுவானாம்.

இன்னும் வேந்தர்க்குந்துழிப் பிரிந்து வினாமுற்றிய
தலைமகள் இவ்வாறுஞ் சொல்லும். அதற்குச் செய்யுள்:

வினமுற்றி வினதல்,

† கடியா ரிரும்பொழிற் றண்ணந்து வடம்புயின் துக்கலவாப்
படியார் படைமா மகின்மேற் பணிவந்து பாரித்தநான்
வடவா ரினெடு மாறனெக் கொன்கொல்லி வண்டுவர்ப்புக்
கொடியா ரிடைமட மான்பினை கோக்கி குழைமுடிமே. (௨௭௨)

‡ கலவாய் மலர்போற் கருக்கண் பிறழுவென் டோடினக்க
கயலார் முனையினைத் தோன்றின்று கட்டாத் தெறித்தநான்
விவலாச் படைவிட்டென் காத்துக்கொல்கொன்று மீன்றினைக்கும்
வயவாள்செறித்த வெக்கென் வஞ்சியன்னாற் மறிமுடிமே. (௨௭௩)

† “கடியாரிரும்பொழில் வாயந்துகாட்டி” என்பதம் பாடல்.

‡ இச்செய்யுள் மூன் அச்செய்யிரியில் விடுபட்டது. வேறோர்
கட்டுப்பிரதியிற் கண்டவையின் இக்கேடுதற்குச் சேர்க்கப்பட்டது.

தங்கயல் வெள்ளெரி போலிய தாய்த்தட, மீளத்தின்மேற்
பொக்கயல் வேந்த ரெரிமுத்தத் தோன்றின்று போற்கண்மேற்
கப்பக்கயல் பாய்புணற் பாழிப்பற் குரைப் பணித்ததென்னன்
செங்கய லோடு சிலையுங் கிடத்த திருமுகமே. (௨௫௪)

இதுகேட்ட தேர்ப்பாகன் விரைந்த *கடாவுவானுவது
பயன்.

இங்ஙனம் வினைமுற்றிய பின்னையன்றி †முற்றவிடத்
தஞ் சொல்லுமோவெனின் சொல்லான்; என்னை?

“மேலி சிலையே வினையிடத் துரைபார்
வென்றிக் காலத்து வினக்கித் தோன்றும்” (தொல்-பொ-கற்-௪௫).
என்பது சூத்திரமாகலான், வினைமுற்றிய பின்னையே
சொல்லு மென்பது.

வேந்தர்க்குமுற்றுநிச் சென்று வினைமுற்றி மீள்வான்
தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

பாகற் குரைத்தல்.

வென்றே களித்தசெவ் வேனெடு மாறன்வின் டார்முனைமேற்
சென்றே வினைமுற்றி மீண்டனங் காருஞ் சிந்திருண்ட
தின்றே புருவண்ண மூர்சதிண் டேசின னஞ்சியென்ன
கின்றே வணங்கு தடக்கிடை வேகழ செவிசேர்க்கே. (௨௫௫)

“உலகுட னரிமுற்றிய தொலைய வெண்குடைத்
கடப்போ குனைக் கவிமா வழுதி
†வென்றம ருமுத்த விபன்பெரும் பாசறைச்
சென்றவினை முடிததன மாயி னின்றே
கார்பெயற் கெதிரிய காண்டரு புறவிந்
தணக்கொன் வண்டி னஞ்சிறைத் தொழுதி

* ‘பண்ணுவானுவது’ என்பதும் பாடம்.

† ‘முற்றததான் முன்னஞ் சொல்லுமோவெனின்’ என்பதும்
பாடம்.

‡ ‘வேத்தமருமுத்த’ என்பதும் பாடம்.

*மணங்கொள் முல்லை மாலை வார்ப்பு
வுறுக்கொள் வந்தந்து பொழுதே வல்லினாந்து
செங்க டாகரின் வல்லினை நெடுந்தேர்
கென்னொல் வரிவ் மடிவாய்த் தன்னுண்ம
பன்மணிப் பொய்கைப் பூபுன் மெழும்புத்
கைநெற் பட்டைய வானார் சிறுநுதத்
தண்டலை கமழுத் கூத்த
லொண்டொடி மடக்கை நொள்ளினை பெறவே.” (அகம்-உரு.)

இன்னும் பிறவுஞ் சொல்லும். அதற்குச் செய்யுள்

பட்டா ரகல்குத் பாவையுக் காணுங்கொல் பாழிவெம்போ
தட்டா னாகிகே சரியைய மாயிரம் பாணமுன்னு
விட்டான் மருகன்றென் னுட்கருண் மேகக்கண் டீர்ப்புறவிற்
கட்டார் கமழ்கண்ணி போன்மண் கின்றன காப்பிடவே. (உரு.)

புரிந்தமெல் லொதியை வாட்டுங்கொல் வல்லத்துப் போரெதிர்த்தா
ரிசிந்த வகைகண்ட வான்மன்னன் நென்னுட் டிருக்கருள்போய்
விசிந்த பூதவகைகள் மேய்த்ததம் மென்பினை கையகலா
திரிந்ததின் கோட்ட லைமா வுகளுஞ் செழும்புறவே. (உரு.)

!செறிசுழல் வானவன் செம்பியன் நென்னு டியைவென்றி
வெறிகமழ் கோதைகள் வேட்டை மிருத்தன்று வெள்ளஞ்சென்ற
நெறிகெழு வெண்மணன் மேனெய்யிற் பாக்விதிர் தன்னவந்தன்
பொறிசெழு வாரணம் பேடைவை மேய்விக்கும் பூம்புறவே. (உரு.)

* ‘மணங்கமழ் முல்லைவார்ப்புவுறுக்கொள்’ என்பதும் ‘வாழி
பொழுதே’ என்பதும், ‘வல்லினைநெடுந்தேர்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘புழுவன்னோப்பும்’ என்பதும் பாடம்.

‡ புதவம்-ஒருவகைப்பூ, இச்சொல் ‘புதவு’ எனவும் வரும்;
ஐயுறியனார் இதனைப் ‘பதவு’ என வழங்குவர்.

! இச்செய்யுள் நான் அச்சப்பிரதியில் கிடைத்தது, வேறொரு
கட்டிப் பிரதியிலிருந்தவையின் இக்கெடுத்தச் செய்துக்கொண்டது

சூழித் திருமா லதெயத் காத்துக் குடிபுடைத்தார்
சூழித் களிற்றிற் துணைகிண் டேர்துயர் தோன்றின் துகான்
கோழித் குடுமிபஞ் சேவதன் பேடைபைக் கால்துடைபப்
பூழித் தலையிரை பார்வித்துத் தானிற்கும் பூம்புறவே. (௨௫௧)

கைம்மாப் புறவின் கவடு தொடர்க்து கணவ்விழிக்கு
மொய்ம்மா மதக்களி வேழங்கன் பின்புர முன்னுததேர்
கெய்ம்மா ணயினெடு மாற னிறைபுனற் கூடலன்ன
கைம்மாண் சூழலான் பர்மன்று வானிடை வார்புயலே. (௨௫௨)

முன்னு னுறத்தா வடிமுன் னூரீஇமுடு காதுகிண்டே
தென்னு லிழைத்தவற் றேழுந்தை வாரு யிழைக்குக்கொல்லா
மொன்னு வயவந்தென் பாழிப் படலொளி வேவ்வலத்தால்
வென்னுன் விசாரிதன் தென்புன னுடன்ன மெவ்வியலே. (௨௫௩)

இவையெல்லாஞ் சொல்லக்கேட்ட தேர்ப்பாகன் கடிது
கடாவுவானுயது பயன்.

கடிக்கண்ணி வேந்தரை யாத்துக் குடிக்கண்ணி வாகைகொண்டே
முடிக்கண்ணி படைவந்த மும்மதில் வேந்தன் முனிதிவன்ன
வடிக்கண்ணி வாட வணமணி மாளிகைக் குளிகைமேற் [வே.
கொடிக்கண்ணி தாம்வன்ன கண்ணிவக் தார்த்தன கொண்டக

இதுவும் மேலவற்றோடு ஒக்கும்.

இனி முகில் கோக்கிச் சொல்லுவாய்த் தேர்ப்பாகன்
கேட்பச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

முதலொடு உறல்.

பண்டேர் கைதவண் டதைப்பொழித் பாழிப்பத் ருதமன்னர்
புண்டேர் குருதி படியச்செற் ருன்புன னுடனாபான்
கண்டே ரழித்த கங்கு மலடன் கடிக்கர்க்கென்
தின்னேர் செவவன்றி முன்செவ்வல் வாழி செழுமுடுகே. (௨௫௪)

இது கேட்ட தேர்ப்பாகன் விரைந்து தேர் கடாவு
வானுயது பயன்.

வேந்தர்க்குமுற்றுழிப் பிரிந்து வினைமுற்றிப்புகுந்த தலைமகனது வரவுணர்ந்து தோழி தலைமகட்குச் சொல்லும்; அதற்குச் செய்யுள்:

வரவேடுத் துரைத்தல்.

சொற்குங் கலின்மன்னன் கோனெடு மாநன்றென் கூடவன்ன முற்ற வினமுலை மாநே பொலிகை முன்கடைவாய்ச் செற்குர் பணிநிறை கொண்டலம் மன்பச் செழுமணித்தேர்ப் பொற்கூர்ப் புரவிக னாலித்த வந்த புருந்தனவே. (உஉ௯)

ஆகுமணியினம் போந்தையும் வேம்பு மலர்க்குமர்த்தென் னாகும் கமழ்கண்ணி வானவன் மாநன்றன் மாந்தையன்னாய் வாகும் கலந்த முழங்கியின் வீசினது காநலர்தச் தேருஞ் சிலம்பிப் புருந்தது கைகள் செழுநகர்க்கே. (உஉ௯)

இனித் தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட் குத் தோழி, வினைமுற்றி மீள்வார் சொல்லிய பருவத் துதாதி வந்ததென்னும், அதற்குச் செய்யுள்:

பருவத்தாநாயிற்றெனப் பாங்கியுரைத்தல்.

முன்னுந்முதிமுலை யார முயக்கி முதுவவன்னு சென்றார் வடவித்தத் தாதா இவத்தது தென்புலிப்பை வென்றா டிவிரிதன் வேனெடுமாதன் விபன்முடிமே னின்றான் மணிகண்டம் போலிருள் கூர்வின் தன்முதிவே. (உஉ௯)

இனித் தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டு புருந்து, தலைமகனோடினிது இருந்து தோழிக்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

மறவானை உறவு.

மடைபாற் குவின டெடுங்கண் பனிமக்க வத்தவஞ்சி விடைபா னுடனா வினிதுகழிந்தன் நிலங்குமுத்தச் சூடையான் சூலமன்னன் கோனெடு மாநன் குள்கையென்; படைபாள் பகைமுனை பேர்த்தென்று நீடிய பாசுதையே. (உஉ௯)

* 'செற்குர் பணிபத்திறங்கொண்டவன்ப்' என்பதும் பாடம்.

† 'அழிய வரைபாற்றைத்தவென்றான் முடிமேல்' என்பதும் பாடம்.

இனிப் பொருட்குப் பிரியதூற்ற தலைமகள் தோழியைத்
தலைமகட்குப் பிரிவு உணர்ந்துவித்தற்குச் செய்புள்:

பிரிவுணர்த்தல்.

இல்லா நிருமையு நன்மைபெய் தாரென் நிருதிதிற்குக்
கல்லார் கரஞ்செவ்வ தேவினைத் தாரநமர் ஈயந்தெரிந்த
புல்லா ரவிபகெல் வேலிப் பொருகனை மாரிபெய்த
யில்லான் விராரிதன் நென்புன னுடன்ன மெல்லிடலே. (௨௧௮)

அது கேட்டு ஆற்றாத்தன்மையளாய தலைமகள் தோ
ழிற்குச் கொல்லியதற்குச் செய்புள்:

ஆற்றாதுரைத்தல்.

ஊனங் கடந்த வுயர்குடை வேந்த னுதி நென்னார்
மாணங் கடந்துவங் வத்தா ரோட்டிய கோனிம்மன்மே
லீனங் கடந்ததெங் கோன்மன்னன் நெம்முனை போலெரிவேய்
கானங் கடந்துசென் றோபொருள் செய்வது காநலவே. (௨௧௯)

தோழி தலைமகனிலைமை தலைமகற்குச் கொல்லியதற்
குச் செய்புள்:

ஆற்றாமை கூறல்.

வினா தங்கு ன்னமுடி வேந்தன் விராரிதன் வெம்முனைபோல்
வரைதங்கு கானயர் செல்லுப வென்றலும் வானுதலா
ணிரைதங்கு சங்கு கழலக்கண் ணித்திலஞ் சிந்தவில்லா
வரைதங்கு மேகலை மெல்லுகி மெல்லிழீத் தாற்றினவே. (௨௨௦)

மன்னேன் தியபுகழ் வானென்று மறந்துநன் மார்த்தையன்ன
மின்னேன் தியவிடை யாய்நமர் செவ்வெய்த கானமென்னப்
பொன்னேன் திளமுலை பூத்தடங் கன்னமுத்தத் தந்தனபோ
யென்னேன் தியபுகழ்நீதினிச் செய்யு மிரும்பொருளே. (௨௨௧)

இதையும் மேலதனோடு ஒக்கும்.

இனித் தோழி தலைமகளை நீர் பிரித்தவிடத்து கொடிய
வாகிய கங்குலங்களைத் தமிழனாய் என்வகை * நீர்நி ஆற்றி
மெய்ன்னும். அதற்குச் செய்யுள்:

வருகெடுங் கங்குலெவ் வாரினி நீர்தும்வல் வத்துவென்ற
செருகெடுங் தானியெவ் கோன்றெவ்வுடோலச்சென்றதமென்னு
மொருகெடுங் குன்றம் மறைத்துவ செல்லாம் வளாய்க்கருணபாத்
திருகெடுங் குன்றம் கடத்தால் வருவது செஞ்சுடரே. (உ௭௨)

படத்தாழ் பனைமுக யானைப் பறாங்குசன் பாழிவென்ற
வீட்டத்தாழ் சிலைமன்னன் வெல்கனம் போவ கசிர்த்தவந்தி
கடத்தா வீடையிருள் போய்க்கடை யாமகல் ஓரறிமெய்வக
கடத்தா வதற்பின்னை யன்றே வருவது காப்புகிறே. (உ௭௩)

இதுவும் அது.

தோழி தலைமகட்குப், பிரிகுகோர்ந்து நன்றுசெய்தாய்
அவர் செல்லுங் காணம் இவ்வகைப்பட்டதென்னும். அதற்
குச் செய்யுள்:

காணத்தியல்பு தோழிபுரைத்தல்.

தேனக்க தாரவர ிகாண்பார்செல் வாரவர செல்வெரட்டி
காணக் குழன்வகை உன்றுசெய் தாய்வென்று வாய்களரிந்த
மாணக் கதிர்வேல் கரோதயன் கொவ்வி வரையணிந்த
காணத் திடைப்பிடி கையக வாத கருங்களிதே. (உ௭௪)

இனித் தோழி தலைமகட்குப் பொருண் முடித்து வந்
தான் எம்பெருமானென்னும். அதற்குச் செய்யுள்:

வரவுரைத்தல்

இருண்மன்னு மேமுக காட்செய் தெழுந்தன வெவ்வனையால்
மருண்மன்னு வண்டறை தாரவர தாமுயிம் மரிலத்தார்க்
கருண்மன்னு செங்கோ வரிகே கரிவத்தன் உடலன்ன
பொருண்மன்னு மெய்திப் புருத்தன் வந்துவம் பொன்னகரீகே.

* 'நின்றுற்றம்' என்பதும் பாடம்.

† 'காண்பர் சொல்வாரவர' என்பதும் பாடம்.

மற்றும் இவ்விடத்துப், பிரிவிடை மெய்கீற்று ஆந்ரு
ளாயெ தலைமகளைப் பருவம் வந்ததென்று வற்புறுப்பவன்
புறையெதிரழிந்து சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

தகரக் குழலாய் தகலில னேசங்க மங்கைவென்ற
கெரக் களிற்றுச்செங்கோண்டு மாறன்றென் கடலின்வாய்
மகரக் கொடியவன் தன்னோடு வேனின் மலர்விலைநடப்
பகரக் கொணர்ந்தில்லத் தேர்துக் திரியுந் பவ்வனையே. (உ௪௧);

“அழுந்தபடு விரும்புண் வழுமபுலாப் புலரா
வெவ்வ நெஞ்சத் தெக்கெறித் தாக்குப்
பிரிவில புலம்பி தவறுந் ஈயிலினுக்
தேறரீர் கெழிஇய பாறுநளி கொடிதே
யதனினுக் கொடியடானே மதனின்
தயத்தலை யிதழ பைக்குருக் கத்தியொடு
பித்தினை விரவுமலர் கொள்ளி ரோவென
வண்டுக்குழ வட்டிய டிரிதருந்
தண்டலை யுழவர் தனிமட மானே.” (நற்றிணை-௧௭.)

இவ்விடத்துச்செய்யுள் பலவும்வந்தன எல்லாக்கொள் ௧. (௧)

௪௦. காதற் பரத்தை யெல்லார்க்கு முரித்தே.

என்ப தென்னுதலிற்றோவெனின், பேல் எல்லாப் பிரிவு
களையுஞ் சிறப்புவகையான் உணர்த்தினார், இனிப் பரத்தை
யிற் பிரிவு நூல்வர்க்கும் உரித்தென்பது உணர்த்துதல்
தலிற்று.

இதன்பொருள்: காதற் பரத்தை—காதலிக்கப்பட்ட
பரத்தை; எல்லார்க்கும் உரித்தே—எல்லாவருணத்தார்க்
கும் உரித்து, என்றவாறு.

தம்மைக்கண்டு காதலித்தாரென்பது அறிவன்றே,
அவந்தாம் பேரறிவினராதலான்; அன்றாடம் பிள்ளைத்

தலைவரவர்களே! இதை அருள்வது; அதற்கு அஃதே என் லார்க்கும் உரித்தென்பது கொள்க. இவ்வகை பொருள் தாது. என்னை? காரணமெனின், மிகவுரைக் கண்டால் இழிந்தாரும் உயர்ந்தாரும் மற்றெல்லாரும் காதுவிடப், அவர்மாட்டெல்லாம் பிரியல்வேண்டும், பிரியவே, என் லார்க்கும்தமர் தங்கித் தலைமையொடு மாறுகொள்ளும். அல்லது உம், அன்றினும் பிரியார் அருவரினும் பிரியவென் பதுவென்று சொல்லப்பட்டதாம். அதனாற் காதுவித்தான் மாட்டுப் பிரியும் பிரிய அமையாதெனக்கொள்க. இனி ஒருநிதந்தார் காதுவிச் செய்யும் பரத்தை யென்ப. என்னை? காரணமெனின், கைகடும் பாலை துய்த்துச் செல் வான் ஒருமகன் இடையிடை *புளியுக்காடியும் உண்டக்கா லாம் பிறபாவினது விசேடம் அறிவானுவது. அஃதேபோ வத் தலைமகள் குணங்களைத் துய்த்துச் செல்லாவின்றான் இடையிடை மெருகைத்தராவிய பரத்தையர்மாட்டுப் பிரிங் தவரத் தலைமகள் மாட்டுக் காது விபரதும். அல்லது விட்டக்கால் இவள்குணம் பொருவரியதென்பது அறிவரை காது. என்னை? இன்னுததொன்று உண்மையான் இனிப தன் இன்பம் அறியப்படுமென்பது. இவ்வகையும் பொ ருந்தாது. என்னோ காரணமெனின், அவர் ஒருத்தியைக் கொண்டே இவள் குணங்களைப்பெரிய என்பதறியுமெனின், அவர் மாட்டுப்பிரியாது விட்டவிடத்து இவடன் குணங்களை மிக்கனகொல்லோ மிக்கனகொல்லோவென ஐயப்பட்டு நின் றுளுகல்வேண்டும். அங்நாணமாயின் தான் அவனொன்றும் வேற்றுமையில்லார் என்பதென்று மாறுகொள்ளும். என்னை? தன்குணங்களை ஐயப்படுவார் இன்மையானென்பது

* 'புளியுக்காடியும்' என்பதும் பதம். இன்னும் இங்கிருந்து இப் பகுதி முடியுக்காதுமே பரிசுத்தங்கள் வேறெரு பிரதிபலிப்பைச் செய்யப்பட்டன.

மற்றென்றோ உதரயெனின், தலைமகனும் சாதல்க்கப்
பட்ட பரத்தையெனக்கொங்க, அஃதெயெனின் இவன்
கண்டாரையெல்லாம் காமுறுமாகாலே எனின், ஆதான் :
ஆதாவாறுகொல்லுதும். தலைமகனும் தலைவன் ஒருவர்
பெண தரும் அருத்தம் காமம் என மூன்று; அம்மூன்
திரியும் ஒருபகல் மூன்றுகூறிட்டு முதற்கடப்பத்தி நாழி
கையும் அறத்தொடுபடச் செல்லும்; இடையனபத்துநாழி
கையும் அருத்தத்தொடுபடச் செல்லும்; கடைபன பத்து
நாழிகையும் காமத்தொடுபடச் செல்லும்; ஆதலான் தலை
மகன் முதற்கண் நாழிகை தரும்த்தொடுபடுவான், தலை
மகனும் வேண்டவே தானும் வேண்டிப்போந்து அத்தாணி
புகுந்து அறக்கேட்பதும் அறத்தொடுபடச் சொல்வதற்கு
செய்யும்; நாழிகை அளந்துகொண்டு இடையன பத்துநா
ழிகையும் இறையும் முறைபுகுக்கேட்டு அருத்தத்தினொடுபட்
டனவேசெய்த வாழ்வானும், அவ்வருத்தத்து நீக்கத்துக்
கடையன பத்துநாழிகையில் தலைமகனுழைப் போதரும்.
போதர அப்போதரவு பார்த்திருந்த பரத்தையர் குறுவதி
யாமெழி இத் தண்ணுமையிபக்கி முழுவியம்பித் தலைமகனை
இங்குக் கத்துண்டென்பது அறிவிப்ப; என்னை?

“குறுமெழிது யாமெழிஇத் தண்ணுமைப் பின்னர்
முழுவியம்ப வாமக் திரிகை”

என்று கத்தறுதுடையாருள் சொன்னாரென்பது. அவன்
கை அறிவிக்கப்பட்ட தலைமகன் நாம் இதனை ஒருகால் நோக்
கிப் போதுதுமென்று செல்லும்; சென்றக்கால் அவர்கள்
தங்கள் தாழ்விப்பரென்பது. அஃதெயெனின், இவன்பரத்
தையனாத் தலைமகனை எய்தியிருந்தே உடையனாதல் என்பதா

* ‘குறுவழி’ என்பதும் பாடல்.

ததன்முன் உடையகுதல் இரண்டல்லது இஃது. அவததன்
எய்தியிருந்தேயுடையகுதியினையெனின், தலைமகள் குள்
மேயுமன்றிப் பிறவும் இன்பஞ்செய்வன விளவாகக் கருதின
னும். சுவே,

“கன்றுகேட் டுன்றுயிர் துற்றறிவு கமம்புலனு

மொண்டொடி கண்ணே யுள்.”

(குறள் - புலவர் - 6.)

என்பதனொடு மாறுகொள்ளுமென்பது. இனித், தலைமகளை
எய்தாதமுன் உடையகுதியினையெனின், முன்னும் இவன்
கற்ற காலமின்றிக் காமத்துக்கண்ணே கெழுமவருளினு
ளும்; ஆகவே நெறியால் வளர்ந்தான் அல்லகுமென்பது. மற்
றென்றோ உரையெனின், தலைமகளை எய்தாதமுன்னே பரத்
தையரை உடையனென்பது. எனவே, மேற்சொல்லப்பட்ட
குறை எய்தாதோ வெனின், எய்தாது. குரவர்கள் இவனறி
யாமையே இவனுரிமை இது வெனவும் இவன் யானியுந்
குதிரையும் இவையெனவும் மற்றமெல்லாம் இவற்கென்று
வருத்தவைத்துத் தாம் வழங்கித் துய்ப்பவென்பது. அவ்
வகையே குரவர்களான் இவனுரிமையென்றே வளர்க்கப்
பட்டாராகலான் தலைமகளை எய்துவதன்முன் உளரென்பது.
இவன் முன்னே தன்னுரிமையாவது அறிந்தவாறென்றோ
யெனின், தலைமகள் தலைமகளை நீங்கித் தருமமும் அருத்த
மும் உள் பட்டுத் தலைமகள் மாட்டுப் பொதருமிடத்து,
அவர் முன்சொன்னவாறே குழலும் பரமும் தன்னுமை
யும் முழவும் இயம்புப. இயம்பினவிடத்து இஃதென்றோ
யென்னும்; என்றக்கால் அது கின் உரிமையன்றோவென்ப.
என்றார்க்கு, அஃது என் உரிமையாயினவாறு என்னென்ப
னும், என்றவிடத்து கின் குரவர்களான் கிண்குரிகையாக
வருக்கப்பட்டாரென்ப. ஆயின் நான் குரவர் பணி மாறு

கொள்ளலாகாதென்பதனும் காண்டற்குச் செல்லும்; சென்ருளை அவர் தங்கன் நயப்பிப்ப வென்பது. இது பரத் தையிற் பிரிவு விசேஷமானது.

அஃதேயெனின், மற்றைப் பிரிவெல்லாம் வேண்டுக, ஆள்வினைமிசுதி உடைமையான்; இஃது எற்றிற்கோ வேண்டியதெனின், பரத்தையிற் பிரிந்தான் தலைமகனென்ருல் ஊடலே புலியே தனியே என்றிலை நிகழும். நிகழ்ந்தால் அவை நீக்கிக் கூடினவிடத்துப் பெரியதோர் இன்பமாய் அவ்வின்பத்தன்மையை வெளிப்படுத்திப் பன அவையெனக்கொள்க. மென்கவையேலே நடந்தானோர் ஆசிரியனாகலான் இப்பிரிவுவேண்டுகென்பது. அஃதேயெனின் கா தற்பரத்தை எல்லார்க்கும் உரியனென்றாகாதே ருத்திரஞ் செய்தற்பாலது, உரித்தென்று அஃதேனைவாய்ப்பாட்டாற் சொல்லிற்று எற்றிற்கோவெனின், பிரிவதிகாரம் வாரா நின்றமையார் பிரிவும் உரித்தென்று சொல்லப்பட்டது. பரத்தையர்மாட்டுப் பிரியும் பிரிவிற்குச் செய்யுள்:

தோழ்குறல்.

மைவா நிரும்பொழில் வல்லத்துத் தெவ்வர்க்கு வான்கொடுத்த
கெய்வா யயினெடு மாதன்டொன் னுடன்ன சேயிழைவா
யிவ்வாய் வருவர்க்கு காதல ரென்னவுற் றேற்றெனிரோ
கெய்வாய் துடிப்பக் கருங்கண் சிவந்தன சேயிழைக்கே. (உரு)

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகன் பெயர்ந்து தோழியை வேண்டத் தோழி வாயின்மறுத்தாளென்பது. என்னைம் வாயின் மறுத்தாளோ வெனின், எம்பெருமானது நிலை சொல்லவற்றேற்கு, எனது குழிப்பறிந்து இத்தன்மையினான், இதற்குத் தக்கதறிந்து செய்யென்று வாயின்மறுத்தாளென்பது.

இனிப் பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகற்கு வாயிலாகப் புக்க பாணன் தலைமகளால் வாயின்மறுக்கப்பட்டு மூன் னின்ற நீம்பெதற்குச் செய்யுள்:

பாணன் புலக்குரைத்தல்.

சென்றே பொழிக அயலணி பூரணர் தின்னத்தந்த
சுன்றே பணமயுக்கல் வெண்டாபல் பாண்டுகுதத்தவரை
சென்றே விழிஞுகொண்டான் கடன் ஞால மிகவகலி
தன்றே படியே னடிவலல் கொள்ள வருளுகவே. (௨௪௮)

மற்றும் வாயில்பெறுது பரத்தையிற்பிரிந்த தலை மகன் மகளை வாயிலாகக் கொண்டு புக்காணக் கண்டு பொருமை நீங்கவேண்டித் தோழி சொல்லியதற்குச் செய் யுள்:

பொருமை நீக்கத் தோழ்சொல்லியது.

இழுது நீணத்தின் நிறுஞ்சிறைத் தெம்மன்ன றிக்குருதி
கழுது படியுக்கண் டாண்டன்னி யன்னபின் னேரிடைபா
யழுது கவற்சென்ற வக்கரை யாடுதெழில் வந்தவையாற்
செழுது கழிப்பதற் டாகை பின்புட்பெண்ண ரென்றாகியே. (௨௪௯)

வாரார் குறுபவற பூண்டு பாய்க்கா சுத்ததுத்தந்த
பேராண் கவலி னிருப்பவற் தன்பின்புப் பெண்ணப்பெறல்
நேரா வயலிற் செஞ்சுளத் தோடகைய வென்றாகத்
பாரார் புகழ்மன்னன் தென்புன ஞுடன்ன பல்வகையே. (௨௫௦)

இது பெலதனோடு ஒக்கும். பொருட்டு, மகன்வாயிலா கப் புக்கவிடத்துத் தலைமகள் சிவப்பாத்தினுள்; அது குறிப்பறிந்து தோழி தலைமகற்கு இந்நிலையளையினுள்ளேன் னாம்; அதற்குச் செய்யுள்:

தலைவி ஆறியது தோழகநல்.

மிடைமணிப் பூண்மன்ன ரோட விழிஞுத்து வென்றவற்கு
புடைமணி பாவலி ஞுன்கண்கரி யன்னுள் பொருவறகன்

ஹைமணி பாடுநாடு நீரர ஆடந் வெப்பொழிந்த
மண்டமணி நீரத் தணிந்தகம் கொண்டு மலர்ந்தனவே. (உ௨௧)

பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகள் வாயில்பெற்றுப் புருந்து
தலைமகளைப் பொருமைநீக்கத் தலைமகள் பொருமைநீக்கு
வாள் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

புனலாட்டிய வீரம் புலர்த்தி வருகென்றல்.

மக்கையப் பூம்புன னாடன் பராங்குசன் பாழியொன்னார்
மக்கையர்க் கல்லல்கண் டான்மணி நீர்வையை வந்துறைவா
வெங்கையைத் தம்புன லாட்டிய வீரம் புலர்த்திவந்து
மக்கையிற் சேறடி திண்டிச்செய் வீரசெய்யு மாருளே. (உ௨௨)

இஃது என்சொல்லியவாறேவெனின், நீர் கெருகல்
உற்று நுங்காதலையைப் புனலாட்டிய ஈரம் புலர்த்திவந்து
எமக்குச் செய்யும் ஆரஞ் செய்பிரென்றுளென்பது. (எ)

4௬. பிரிவி னீட்ட நிலம்பெயர்ந் துறைவோர்க்
குரிய தன்றே யாண்டுவரை யறுத்தல்.

என்பதென்னுதலிற்றேவெனின், தலைமகள் பிரிந்துறை
யும் இடத்துக் காலவரையறை உணர்த்துதல் துதலிற்று.

இதன் பொருள்: பிரிவின் நீட்டம்—பிரிவினது கெ
டுக்காலைச் செலவு; நிலம்பெயர்ந்து உறைவோர்க்கு—இடத்
தின் சீங்கி காடிடையிடும் காடிடையிடும் உறைவோர்க்
கு; உரியது அன்றே யாண்டுவரையறுத்தல்—உரித்தன்று
யாண்டு வரையறுத்துப் பிரிதல் என்றவாறு.

என்பதனாற் போந்தபொருள் யாதோவெனின், காணத்
திற்களும் இருதவும் வரையறுத்துப் பிரியுமென்பது.
இன்ன காணன் வருதும் இன்ன திற்களுள் வருதும் இன்ன
இருதன் வருதமென்று சொல்லிப் பிரியுமென்பது. காட்

குறித்துப் பிரியவாறுத் தலைமகள் பிரியுணர்ந்திவிட்டாள்.
தொழி சென்று தலைமகளுக்குச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

கேளே பெருக்கு மரும்பெருகுள் செய்தற்குக் கேடறிங்க
ஹே குறித்துப் பிரியவாறுத் ஞர்கமர் தீபவிழி
யானே கனலுங்கொல் யானேக்கொல் கோலரி கேசரிதன்
யானே புரையுந் தடங்கண்ணி யென்னோ வலிச்சிந்திதே. (உஉஉ)

நிற்குள் குறித்துத் தலைமகள் பிரிய வேறுபட்டாள்
தலைமகள்; வேறுபட, ஆற்றுகெனக் கவன்ற தொழிக்கு
ஆற்றுவ லென்பதுபடத் தலைமகள் சொல்லியதற்குச்
செய்யுள்:

வார்த்தா கருமென் குதன் லங்கை மன்திச் சென்றகன்ற
விர்த்தா ரலரின்று காண்புகொல் லோலிக லேகருதித்
கேர்த்தா புறங்கண்டு செல்லத் தன்முதிண் டேர்மறித்தப்
பேர்த்தான் தனது குலமுத னாய பிறைக்கொழுந்தே. (உஉச)

என்பது என் சொல்லினோரெவனின், யான் ஆற்றே
ஹன்று *லேறுபடுகின்றது, அவர் குறித்த நிற்களது வரவு
கண்டு தாமயிடுத்துக் கொண்டிப்பாருள் முடியாது பெயர்வர்
கொல்லோவென †லேறுபடுகின்றே னென்றென்பது.

இனிக் காரெண்ணம் இருதுக் குறித்துப் பிரிந்தான்
தலைமகள்; பிரியப், பருவவரகினைக் கண்டிலேறுபட்டான்
தலைமகள்; வேறுபட, ஆற்றுவாமெனக் கவன்ற தொழிக்கு
ஆற்றுவென்பது படச் சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

‡ தொழித்தார் னைவண் டறைமுழ வாய்கங்கை சூழ்சடைமென்
இழித்தான் மணிகண்டம் போல விருண்டன காரிகையே

* 'கவல்கின்றது' என்பதும் பாடம்.

† 'குற்றேனாவது என்று நென்பது' எனவும் பாடம் உண்டு.

‡ இச்செய்யுள் மூன் டுக்கப்பிரதியில் விடுபட்டது; வேறொர்
ஈட்டிப்பிரதியிற் கண்டமையிற் இக்கொடுத்தச் சேர்க்கப்பட்டது.

வகை.

இதரபுதுத் தரிப்பொருள்

விழித்தார் படவிழி குதிகுதநீளேகத்தன் வெஞ்சுடர்வன்
புதித்தார் குமரிசன் ஸீர்தொன் டெருத்த கனமுமிலே. (உஅக)

உளங்கொண்டு வடிவந்த டட்டாத் தெநிர்ந்தா குதிரவென்சத்
குளங்கொண்டு *தோற்பித்த கோனெடுமாதன்வைபோதுங்கொன்
களங்கொண்டு காட்செய்த காவைக் களவின் கைவழகத்த [டம்
வினங்கண் டகம்விட வாத்நி குவென்கு மீரம்புறவே. (உஅக)

எனவே என்சொல்லினுளோவெனின், யான் ஆற்றேனா
யன்று வேறுபடுகின்றது; அவர் குறித்த பருவம் வந்தது
கண்டு தா மெடுத்துக்கொண்ட பொருள் முடியாது மீள்
வா கொல்லோ என்றாற்றேனாயதென்றே னென்பது.

பனிபென்னும் இருதுக் குறித்துத் தலைமகள் பிரிய,
அப்பருவ வரவிற்கண் தலைமகள் ஆற்றாளாமெனக் கவன்ற
தோழி சொல்லியதற்குச் செப்புள்:

தோழி யுரைச்சல்.

ஈதலும் வரிவண் டலப்பச் சொரிமதம் வாய்ப்புகலின்
தழுவல் களிற்றரி கேசரி தென்புன னுடனையான்
ஈதலும் வரிவளை காக்கவர் நின்று கனலுஞ் செந்தீத்
தழுவல் குளிர்ந்து பொடிப்படப் போர்க்கின்ற தாழ்பனியே. (உஅஎ)

தனியார் தலைமகன் வாட்டுவன்கொ ளாற்றுக் குடிதனது [லைக்
குணியார் நினைபொன்றி னுலவென்ற கேள்கொங்க நாட்டகொல்
களியார் களவி னாகமுட் கழிமுத்தங் கோப்பனபேத்
பனியார் திராதுனி மேற்கொண்டு கிற்கும் பருவகனே. (உஅஉ)

இளவேனிலென்னும் இருதுக் குறித்துத் தலைமகள்
பிரிந்த விடத்து, அப்பருவவரவிற்கண் தலைமகள் ஆற்
றாளா மெனக் கவன்ற தோழி சொல்லியதற்குச் செப்புள்:

* 'கோப்பித்த' என்பதும் பாடம்.

தோழி உலர்ந்துரைத்தல்.

கனகலக் கொண்டகை பாகம்மன்னல் மாநதந்நல் மாந்தையன்னு
பானலக் தேயப் பனியோ ஆழித்தது தன்னுலகைத்
தேனலப் போது வளாய்வுத்த தன்மென்ற நிவிரியும்
கெனலக் காலமெல் னாத சழியுக்கொன் மெல்லியற்கே. (உ௮௯)

வேணிற் பருவம் குறித்துப் பிரிந்த தலைமகன் பிரியத்
தலைமகன் வேறுபட, ஆற்றாளாயினுளெனக் கவன்ற தோ
ழிக்கு ஆற்றவென்பதுபடத் தலைமகன் சொல்லியதற்குச்
செய்யுள்:

ஆற்றுகளெனக் கவன்ற தோழிக்குரைத்தல்.

மெல்லிய லாய்க்குகண் மெல்லெய்ய லாப்பிழி னூத்துவென்ற
மல்லிய ரேண்டமன்னன் சென்னி கிலாவினன் வார்சடைபோன்
வில்லிடல் காணைச் சுட்டெவர் திச்சடர் விண்டவன்மேற்
செகலிய பாரித்த போன்றன பண்டியின் நேமனரே. (உ௯௦)

என்னும் ஆற்றுவென்பது படச் சொல்லினுளோ
வெனின், இவ்வெனிலது வாலின்கண் கம்மேல் இவ்வகையே
வெய்யவாகி விரியா நின்ற பிண்டமலர் அவற்ற மில்வகை
வெய்மைமையச் செய்யுபன்றே? செய்தளித்ததுத் தாமெடுத்
துக்கொண்ட பொருள்முடியாது மீள்வர்கொல்லெனவென
ஆற்றேனுகின்றென் என்றானென்பது. இச்சூத்திரம் தவிர்ப்பு
பாபச்சகல்; *வேந்தற்குற்றாழி (இளையனார்-உ௯) என்னுஞ்
சூத்திரத்துடன் நோக்குகடத்தென்பது. (அ)

*உ. பரத்தையிற் பிரிவே நிலத்திரி பின்றே.

என்பதென்னுதலிற்றேவெனின், பரத்தையிற் பிரியும் பிரிவு
காடிக்கடலிடும் காடிக்கடலிடும் நீங்கி உறைதல் இவ்வ
வென்ப துணர்த்துதல் துதலிற்று.

* = 'பரத்தையிற் பிரிவே நிலத்திரி பின்றே' என்பதற்கு சூத்
திரத்தோடு நோக்குகடத் தந்து" என்பதும் பாடம்.

மேற் குத்திரத்திற் பிரியுங்காலத்து நாடிடையிட்டுங்
நாடிடையிட்டும் பிரிதல்போ லில்லை பென்றவாறு.

இதன்பொருள்: பரத்தையிற் பிரிவே—பரத்தைப்
மாட்டுப் பிரியும் பிரிவு; சிலத்திரிபு இன்றே—இடத்திற்
பின்று என்றவாறு.

எனவே, ஒருமதென்பதாலும் ஒரிடத்தென்பதாலும்
உணர்த்தப்பட்டதாம். இனி ஒரு நிறத்தார் தன்னிடத்
தென்பது சொல்லுதல் பொருத்தாது; “மான்மேர்
மாமணி கறங்கக் கடைகழிந்து” எனவும் “வருகதில் லம்ம
வெஞ் சேரி சேர” எனவும் இவை எல்லாஞ் சான்றோர்
செய்யுளும் உண்மையின். இங்ஙிலத்து நீங்காமெனவே ஒரும
தென்பது பெறப்பட்டது. பட்டமைபால் தன்னிடத்ததாக
வும் பெறுந், தன்னிடத்து நீங்கிச் சேரியதாகவும் பெறு
மென்பது. இனி ஒரிடத்தென்பதனைத் தலைமகள் இடம்
பெரிதாகலான் தலைமகனது இடமும் பரத்தையர் சேரியும்
வேறாய் நீங்கி இருக்கும், அதனுள்ளே செய்குன்றமும் நந்
தனவனமும் வாயியும் வினையாடிடமும் எல்லாம் உடைத்தா
யிருக்குமென்பது. (௧)

௨. பரத்தையிற் பிரிந்த கிழவோன் மனைவி

பூப்பின் புறப்பா டீரது நாளு

நீத்தகன் றுறைத லறத்தா றன்றே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், தலைமகள் பரத்தை
யிற் பிரிந்த இடத்துத் தலைமகட்குப் பூப்பு சிகழ்ந்த காலத்
துத், தலைமகள் இவ்வாறு ஒழுக்குமென்பது உணர்த்துதல்
தலிற்று.

இதன்பொருள்: பாத்தையிற் பிரிந்த குழலோன்
யினி—புறப்பெண்டிர்மாட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் மனைவி;
பூப்பின் புறப்பொருளாகும்—குழத்தி பூப்புப்புறப்பட்ட
காண்முதற் பன்னிருகளும்; நீத்து அகன்று உறைதல்
அறத்தாறு அன்றே—நீத்தும் அகன்றும் உறைதல்
அறநெய்யன்று என்றவாறு.

எனவே, நீயாதும் அகலாதும் உறைதல் அறநெய்
யென்றவாரும், என்பது சொற்கேட்கும் வழியுந் கூடியும்
உறைதலென்றவாரும், இவ்வாறு உறைதல் செயற்பான்
மைய தென்றவாறு.

அஃதாமாறு; தலைமகன் பாத்தையிற் பிரிந்த காலத்துத்
தலைமகன்குப் பூப்புத் தோன்றிற்று. தோன்றத் தலைமகன்
உணரும். என்வனம் உணருமோவெனின் வாயில்கள் உணர்த்
தலே உணருமென்பது. என்னை வாயில்கள் உணர்த்துமா
மெனின், தலைமகன் வாயில்களுந் தலைமகன் மாட்டு உளவாம்;
தலைமகன் வாயில்களுந் தலைமகன் மாட்டு உளவாம்; ஆத
லான் அவர்களால் உணருமென்பது. அல்லது உந் தலை
மகன் நமனன்றி தலைமகற்கு நாளானும் படிமக்கலத்
தொடி செல்லாச், அற்றைகளாற் செங்கோலத்தொடு
செல்ல உணருமென்பாருமுளர். இனி ஒருநிதத்தார் பூப்பு
நிகழ்ந்த நாளாலே சேடிபைச் செங்கோலஞ்செய்து செப்
புப்பாவினையுட் செம்பூவும் நீருங்கொண்டு தலைமகனை வலங்
கொண்டு பூவும் நீரும் அவன் அடிமேற் பெய்துபோக உண
ரும் என்பாருமுளர். இது மேலாயினரிடக்களிற் பூப்பு
உணர்த்துமாறென்று இவ்வகை கொல்லுவர். கல்லது
அறிந்துகொள்க. இவ்வகை பூப்பு உணர்த்தப்பட்ட தலை
மகன் தன் கொஞ்சிற்குச் சொல்லியதற்குச் செப்பும்:

மேதூசுற் துறைத்தல்.

* மஞ்சா நிரும்பொழில் வல்லத்து வான்மன்னர் போரழித்த
வஞ்சா வடுகனி பரிபலி ஐகாள் ஓரமன்ன
பஞ்சா ரகவங்கு வாடன்னம் சொல்லும் பரிபொருள்மேற்
செஞ்சார் தணிந்துவந் தான்செய்த கோலத்தின் சேயிழையே.

இவ்வகையாற் பூப்புணர்த்தப்பட்ட தலைமகன் வாயில்
களொடுஞ் சென்று தலைமகளிடத்தானாய் முந்நானுஞ் சொற்
கேட்கும்வழி உறைவானாவது. உறைந்தபின்னை ஒன்பது
நானுங் கூடி உறைவானாவது. முந்நானுஞ் சொற்கேட்கும்வழி
உறைதற்குக் காரணம் என்னையெனின், தலைமகன் பரத்தை
யர் மாட்டானாக முன்னிற்ற பொருமை உண்டென்று எய்
தும். முந்நானுஞ் சொற்கேட்கும்வழி உறையவே நீங்கும்.
நீங்கிய பின்றைக் கூடும். ஆகவே கருநின்றது மாட்சிமைப்
பயிம். அதுநினைக்க உணர்த்தப்பட்டது. அதனான் அறமெனப்
பட்டது. அல்லா விடில் தலைமகன்மாட்டு ஓர் பொருமை
தோன்றும், பரத்தையர்மாட்டு நீன்று வந்தானென; அப்
பொருமை ஒரு குருநியைத் தோற்றுவிக்கும்; அவ்வெ
ருளி பெரியதோர் வெம்மையைச் செய்வீரும்; அவ்வெப்
பத்தினுற் கருமாட்சிப்படாதாம்; படாதாமாகவே அறத்தின்
வருவாமென்பது. அதனான் முந்நானுஞ் சொற்கேட்கும்
வழி உறையல் வேண்டியென்பது. பூப்புப்புறப்பட்ட முந்நா
னும் உள்ளிட்ட பன்னிருநானு மென்பது துணிவு என்
ருர்க்கு முந்நானுங் கூடி உறையப்படுங் குற்றமென்றோ
எனின், பூப்புப் புறப்பட்டனான்று நின்ற கரு வயிற்றில்
அழியும், இரண்டாம் நான் நின்ற கரு வயிற்றிலே சாம்,

* 'மஞ்சா நிரும்பொழில் வான்மன்ன ரேத்தான்' யாழ்த
வேன்ற' என்பதும் பாடம்.

மூன்றாம் நாள் நின்ற கருக் குதவாழ்க்கைத்தாம், வாழினார்
திருவின்றும்; அதனும் உடப்படாதென்பது.

“பூப்புமுதன் முக்காட் புணரார் புணரின்
பாப்புது மரபின் ஐயரு மமரமும்
பாத்த காண மழியு மென்ப.”

எனப் பிறரும் ஒதினாராகலான் அமையாதென்பது. (௪௦)

௪௧.

கற்பினுட் பிரிந்தோன் பரத்தையின் மறுத்தந்
தப்பொருட் படுப்பினும் வரைநிலை யின்றே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், மேலேச்சுத்திரத்திற்கு
உரியதோர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்: கற்பினுட் பிரிந்தோன்—பரத்தை
யர் சேரியனாய்ப் பூப்பு உணர்த்தப்பட்ட தலைமகன்; பூப்பு
நிகழ்ந்ததுமுதன் மூன்றுநாளும் வந்து கொற்கேட்கும்வழி
உறைவானானின், தலைமகன் கற்பினுட் பிரிந்தோனெனப்
படான். கற்பென்பது பூப்பு; அப்பூப்புக் கற்புக்காலைத்
தன்றிக் களவுக்காலத்து நிகழாமெ நோக்கிப் பூப்பினையுங்
கற்பென்று சொல்லினாரென்பது. பரத்தையின் மறுத்
தந்த—† அம்மூன்று நாளும் கழித்துப் பரத்தையர் சேரி
நின்று நீங்கி வருவது; அப்பொருட் படுப்பினும்—அறத்
தாறுபடுப்பினும்; அறக்காறு படுத்த லென்பது தலைமகளை
வாயில்களால் சிவப்பாற்றுவித்துக் கொண்டுபுக்குத் தலைமக
னொடு புணர்தல். வரைநிலை இன்றே—சூற்றமெனப்படாது
அத்துணைச் சிறப்பின்றாயினும் என்றவாறு.

* ‘மூனிவரும்’ என்பதும் பாடம்.

† ‘அம் மூன்றுநாளுக் கழித்த பரத்தையருன்னின்று கிடுகி
வருதல்’ என்பதும் பாடம்.

தலைமகளை வாயில்களாற் சிவப்பாற்றுவித்தற்குச்
செய்யுள்:

சிவப்பாற்றுவித்தல்.

பொன்னார் புனலணி யூரன்வந் தன்னிற் புறங்காடையா
னென்னு வவவிற் சிவந்தான் சிவந்து மியல்வதன்ரு
வன்னு பெண்சிவப் பாற்றினன் வல்வத் தாசவித்த
மின்னு ரலின்மன்னன் தென்புன னுடன்ன மெல்லியலே..(உகஉ)

சு. புகழும் கொடுமையும் கிழவோன் மேன.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், தலைமகற் சூரியதோர்
இலக்கணம் உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

இதன் பொருள்: புகழும் கொடுமையும்—புகழென்
பறு, தக்கானெனப்படுதல்; கொடுமையென்பறு, தக்கானெ
னப்படுதல்; கிழவோன் மேன—அவை இரண்டுந் தலைமகன்
கண்ணு என்றவாறு.

எனவே இத்தன்மைத்துத் தலைமகன் ஒழுகலாறும்.
அஃதாமாறு தலைமகண்மாட்டு உறைந்தக்கால் தக்கா
னெனப்படுதலும், பறத்தையர்மாட்டு உறைந்தக்கால் தகா
னெனப்படுதலும் என்றவாறு.

யாராலோ அவை சொல்லப்படுவதெனின் வாயில்
களானெனக் கொள்க. அவர் புகழமுடைய நென்பதற்குச்
செய்யுள்:

தக்கானென்றல்.

னேடிய கின்புருவத்து மடங்கை கொழும்பினத்தோர்
னடிய வாய்ப்பு முணர்ந்து மனையிடை வந்தமைபா
னடியல் பரிசு பரிசே சரிதெய்வப்பொலகன்று
கடிய காதலர் தாமே பெரியரிக் கினிவத்தே. (உகஉ)

இனி அவர் தகன்னென்றதற்குச் செய்யுள்:

தகாளென்றல்.

விண்ணொற தெய்வம் விழிஞத் தவியவென் வேல்வகைகைக்
கொண்டோற நீச்சிய கோன்வையை நாடன்ன கோல்விரியிங்
வண்ணோற கோதை வழுத்தல் வாரிவிலில் வைஞதவரத்
தண்ணோற குழ்வய ஹான் பெரிதுத் தகவிலனே. (௨௨௪)

௪௪ கொடுமை யில்லைக் கிழவி மேற்றே.

என்பதென்னுதலிற்றே வெனின், தலைமகளது பெருமை
உணர்ந்துதல் றுதலிற்று.

இதன் பொருள்: கொடுமை இல்லை—தக்காளெனப்
படுதலல்லது தகாளெனப்படுதல் இல்லை; கிழவி மேற்றே.
தலைமகன்மாட்டு என்றவாறு.

தலைமகள் எக்காலத்தும் ஒருதன்மைவாய் என்றவாறு.
என்றதன் கருத்துத் தலைமகள் தன்மாட்டு வந்து உறைந்த
காலத்தே தக்காளாய்ப் பரத்தையர் மாட்டுச்சென்றுஉறைந்
த காலத்துத் தகாளாக்கொல்லோவெனின், ஆகாளென்ற
வாறு. அதுதற்குச் செய்யுள்:

தலைவிசிறப் புரைத்தல்.

சிறத்தால் தெதிர்த்தா ரவியென் வேலித்தன் வீச்சிலவாய்க்
சரத்தான் ஹர்துவென் றுன்றமிழ் நாடன்ன தாழ்ஞழலான்
பரத்தான் வருபுன ஹான்தன் பண்பின்மை யெக்களாய்க்
சரத்தான் கடவிட மெல்லாம் புகுத்தருகி கற்பினனே. (௨௨௫)

தலைமகள் பரத்தையர்கேரியனாகத் தலைமகள் பக்கற்
புக்க பாணன் தலைமகளது நிலைமகண்டு தன் விநலிக்குத்
கொல்லியது. (௨௨)

௪௫ கிழவோன் மூன்னர்க் கிழத்தி தம்புகழ்த்தல்
புலவிக் காலத்துப் புரைவ தன்றே.

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், தலைமகள் திறத்தா இன்ன
தோர் குணமுன் டென்பது உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

இதன் பொருள்: இழுவோன் முன்னர்க் கிழத்தி
தற் புகழ்தல்—தலைமகள் முன்னர்த் தலைமகள் தன்
னைப் புகழ்தல்; புலவிக் காலத்துப் புரைவது அன்றே—புல
விக் காலத்தன்றே அஃதிரித்தாவது அல்லாக்காலத்துத்
தக்கதன்று என்றவாறு.

எனவே தலைமகள் எய்திடந்துத் தன்னைப் புகழ்ப்
பெருளென்பது. எனவே தலைமகளது பெருமைபெற்றும்.
இனிக் கிழவி தற்புகழ்தல் பெருளெனவே பரத்தை தற்புக
ழ்ப் பெறுமென்பது பெற்றும். இவ்வாறு பரத்தை தற்
புகழ்தற்குச் செய்யுள்:

பரத்தை தற்புகழ்தல்.

வெஞ்சுடர் னெக்கு கெருஞ்சியி லுரணை வெண்முறுவற்
செஞ்சுடர் வான்முசத் தாண்முன்னை பென்பாற் றிரியலனே
வெஞ்சுடர் வேலரி கேசரி கோளம ஞாட்டுடைந்தார்
தஞ்சுடர் வாட்படை போல வுடைகவென் சங்கங்கோ.

பிறவும் அன்ன கண்டுகொள்க.

(௧௪)

௨௫. நாடு மூரு மில்லுஞ் சுட்டித்

தன்வயிற் கிளப்பித் புலவிப் பொருட்டே.

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனின், தலைமகள் தற்புகழ்த்
தாளாகற்க, இவ்வாறு சொல்லியக்கால் அதுவும் புலவி
கீமித்தமென்பது உணர்த்துதல் றுதலிற்று.

இதன் பொருள்: நாடும் ஊரும் இல்லுஞ் சுட்டி—
நாடே ஊரே இல்லே இவற்றைக்கருதி; தன்வயிற் கிளப்
பிற் புலவிப் பொருட்டே—தன்கட் சொல்லித் புலவிப்
பொருட்டாம் என்றவாறு.

தான் உறையும் காட்டையுந் தன் வறையும் தான்
பிறந்த குடியையுஞ் சொல்லித் தலைமகள் தற்புகழ்ந்தாளா
கற்க; இவ்வாறு சொல்லியக்கால் இது புலகிப் பொருட்
டாமென்றவாறு. அந்நாமாகா, எந் நாடு இறப்பவுஞ்
சிறியாரால் வாழப்படுவதெனவுந்,

“குடம்புக்கு நிரஞ்சை மறந்தலை மணந்து
செருகந் வல்கிளிர் சில்வனை யித்தே
யங்காட் லுள்ளு மென்றா னாமே
புல்லாப் வலக்கொல் லேகிதர் பற்றி
வளவளி குறைந்த வாரித் தன்றே
அவ்வு குன்றும் பிறந்த வில்லவ்
கல்லாக் சிறியோ குன்ன மன்றே.”

எனவுஞ் சொல்லுதல். அன்னரினியோரொழுக்கம் துமக்
குத் தகாதன்றே? அல்லதாபம் எம்பெருமாதற்கெனின்
இறப்பவும் பொருத்தன்வாயவன்றே? அந்நீர்மையர்க்கு
இவ்வாறு தலைவளி பொருதன்றே எனச் சொல்லுதல். இவ
வாறு சொல்லியவிடத்துத் தலைமகன்மாட்டுப் புலகியை
கொள்ளக் கருதிச் சொன்னாள் என்பது. அதற்குச்
செய்யுள்:

தயலலி தற்புகழ்தல்.

வெறிதரு பூத்தார் விசாரிதன் வேலையுந் தீர்வரைப்பி
வெறிதரு கோவ்செவ்வ மெவ்வையுந் மெய்வல்ல கீர்மையில்லாக்
சிறியவர் வாழ்பறி யேயெம தில்லஞ் சிறிதெமக்கே
வெறிபுன ஓரவெவ் வாறு மலையுநின் னின்னருளே. (உசக)

அவன்வயிற்கிளப்பின் வரைவின்பொருட்டே.

என்பதென்னுதலிற்கேடுவெனின், இவ்வாறு சொல்லின்
வரைவின்பொருட்டா மென்பது உணர்த்துதல். துதலிற்று.

இதன்பொருள்: அவன் வயின் கிளப்பின்—காலம்: வரும் இல்லுஞ் சுட்டித் தலைமகனைச் சார்த்திச் சொல்லின்; வரைவன்பொருட்டே—வரைதலென்பது நீக்கிற்றுத்தற்-
பொருளவாம் என்றவாறு.

பாதனை நீக்கிற்றுத்தலோவெனின், புலியை நீக்கி
கிறுத்தல். அஃதென்னைபெறுமாறெனின், மேற் குத்திரத்
திற்புலியென்று அதிகாரம் வாராகின்றதாகலானென்பது.
பாதையை மறுத்தந்து வாயிலாற் புக்க தலைமகனை ஏற்று
எதிர்கொண்டு வழிபட்டாள் பின்னைக் காரணத்தின்கீங்கிய
பொருமை காரணம் பெற்றுத் தோற்றிற்று. அது தோன்
றத் தலைமகனை ஒன்றின் தலைக்கிடாகச் சொல்லுதல்,
எம்பெருமான் நீர் பெரிதாய் நாட்டிற் பெரிதுமிக்க வாரிற்-
*பெரிது மிக்க குலத்திற் றெந்த பெரொழுக்கத்தினிர்க்குத்
தக்கதே சிறியோரையு எந்திறத்துத் தலையளி எனச் சொல்
லுதல். இவ்வாறு சொல்லுவாள் புலியீக்குவான் சொல்
விற்குகவென்பது. அவ்வாறு சொல்லியதற்குச் செய்யுள்:

பெரியீர்க் கிது தகாதென்றல்.

வரியவன் டார்தொங்கன் மான்ரோர்வரோதபன்வல்லத்தொன்னார்
சரியவை வேல்கொண்ட எவலன் காக்குங் கடலிடம்போற்
பெரியான் னாட்டிப் பெரியநல் ஊரிற் பெரியவில்லிற்
சூரியமிக் கீர்க்கியல் பன்றகொ லிவ்வா ரொழுவுதே. (௨௧௮)

இக்குத்திரத்தைப் பருந்துவிழ்க்காடாகக் கிடந்த
தென்று களவினுள் வரைவின் பொருட்டாக என்பாரு
முனர். அது பொருத்தமன்று. என்னை? 'வரைதல்வேட்கைப்
பொருள்' (இறையனார்-௨௦.) என்ற குத்திரத்துள் 'அன்னமா
யிற்பிறவுந் தொகைஇ' என்றவழி அடங்கும். அல்லது உன்,
சற்பிணுட் களவுகொணர்ந்துரைத்தல் பொருந்தாது. (௨௧).

* 'பெரிதுமிக்க இலகத்தில்' என்பதும் பாடம்.

உணர்ப்புவயின் வாரா ஐட ரோன்றித்
புலத்த ருளே கிழவற்கும் வரைபார்

என்பதென்றுதலிற்றோவெனின், தலைமகட்கே உரிபதோர்
இலக்கணம் ஓரிடத்துத் தலைமகற்கும் உரித்தென்பது
உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இதன்பொருள்: உணர்ப்புவயின் வாரா ஐடல் தோள்
தின்—உணர்த்துதற்கு இடம்வாரா ஐடல் தலைமகட்கு
வெளிப்படி; புலத்தல் தானே கிழவற்கும் வரைபார்—
புலத்து சொல்லுதற்றன்மை தலைமகற்கும் வரைபார்
என்றவாறு.

அது தலைமகட்கே உரித்தன்று; அவை இக்கோத்துக்
கண் தலைமகற்கும் உரித்தென்றவாறு. தலைமகன் மாட்டு
ஐடல் தோன்றியிடத்து முன்றுவகையுள் தோன்றும்,
செய்தான்கொல்லோவெனவுஞ் செய்வாநின்றான்கொல்லோ
வெனவுஞ் செய்வான்கொல்லோவெனவும். அவற்றுட் செய்
தான்கொல்லோவெனப் பிறத்தலென்பது, பாத்நையைத்
தேரோற்றினான், பூச்சுட்டினான், அலளோடு ஆடினான்கொல்
லோ, பிரிந்தான்கொல்லோ வெனப்பிறப்பது. இச் செய்தா
வென்பது இறந்தகாலத்துத் துணிபுபற்றியிருப்பது. இனிச்
செய்வான் கொல்லோ வென்பது எதிர்காலத்துச் செய்யும்
கொல்லோவென நிகழ்வது. அவற்றுள் இறந்தகாலத்தே
தான்கிகழ்ந்தது உணர்த்துதற்கு இடனுடைத்தன்று; தெற்
றென அறிந்தேன் அல்லாதேன் எம்பெருமானை வருத்து
வேனோவெனவுந் தானேயும் மீண்டு நில்லுடைத்து, பிறர்
சிறிது சொல்லவும் மீண்டு நில்லுடைத்து. இனி எதிர்
காலத்தே நிகழ்வது மீண்டு நில்லுடைத்து, தெற்றென
அறிந்தேன் அல்லாதேன் ஒருகாலத்து நிகழ்வதெனக் ஒரு

துதல் பொருந்தாது. என்னை? யாறு வருகின்றதென்று ஆடை தலைக்குடாரன்றே என்பது. இனி இறந்த காலத்துத் துணியுபற்றி நின்றுந் துண்டன்றே, அஃதெல்லாரும் உணரச் செய்தானாகலான் அஃது உணர்த்துதற்கு இடமன்று, அது செய்திலெனென்று சொல்லியின் அது மறைவதன்றாகலானென்பது. இனி மறுப்பானாகிற் செய்தனமேலுஞ் செம்பூச் சிதழினும் போலக் கொடுமை யுடைத்தாம். அந்நாலிடை உணர்த்துதற்கு இடவன்றாயிற்றென்பது அங்வுடல் தோன்றுமெனின் என்றவாறு.

எனவே, எந்நிரத்துக்கண்ணே தோன்றுவதெனிக் கொள்ளுமர். பரத்தையர் சேரினென்றும் வந்ததோழியை வாயிலாகக் கொண்டான்; கொன்னத் தோழிபுக்குப் பல காரணமும் காட்டினான்; காட்டுவான் நாம் இல்லிருந்து இறையழிபட்டு மகக்கோ வளர்த்து ளிருந்து புறந்தருவதல்லது போகத்துள்ளாமன்றே, அல்லாதேம் ஊடலும் புலையுந் துணியுந் கொன்னற்பாலமல்லம், அல்லதாடும் வண்டோரணையர் ஆடவர் பூவோரணையர் மகனிரென்பது; என்னை? *வண்டிகள் தாதுதாமிடத்து நன்மலரே ஊதுவேம் அல்லாதது ஊதெமென்து, எல்லா மலரும் ஊதும்; இனிப் பூவாரணைக்கால் எம்மையே ஊதாது எல்லாப்பூவும் ஊதி ஈரென்று புலவாதன்றே; அதுபோலத் தலைமகனும் எல்லாப் பெண்பால்களையுந் தலைப்பெய்தற்றன்மையாக வுடைமையான், அத்தன்மை அறிவான்; போம்பொழுது புறந்தொழுது வரும்பொழுது எதிர்ந்தொழுது ஏற்றுக் கொண்டு வழிபடுதெல்லது மலைத்தற்கண்ணேமல்லம்; மலைத்து இப்பெற்றிய மாதல் தலைமையன்று; அல்லதாடும்

* வேரோர் வட்டுப்பிரதி கோக்கி இப்பகுதியிற் பல நிருத்தகங்கள் செய்யப்பட்டன.

இவ்வாதே வறிபாடொழிவாமல்லாதாம் கம்பெருமானை
வருத்தி என்செய்துமென்று ஏற்றுக்கொண்டு வறிபடுவது
பொருள்பொலக்காட்டுமென்று இங்ஙனஞ் சொல்ல, அஃ
தொக்கும்பிறவென்று அப்பொழுதைக்குச் சிவப்பு நீச்சிப்
புகுதுகவேன்றான். என, அவன் புக்கான். புக்குப் பள்ளி
யிடத்தானாக, உன்னுடைத்தாகிய சிவரீபுத்தோன்று மென்
பது; தோன்றக்கண்சிவத்து முதல்வெறுபட்டுக் காட்டினான்;
காட்டப் பெரிதும் ஆற்றாணானான்; ஆற்றத்தன்மைபனே
யாய் இறக்ககாலத்து கிசுந்தகதலைப் பற்றிப் புலந்து சொல்
லும். என்னே? மேலேக்காலத்து நாம் ஆற்றாமாதத் தான்
ஆற்றாமாய் நாம் ஆற்ற ஆற்றிவருகின்றவன் இவனே, இம்
தாழ்வினான் நாம் ஆற்றாமாதது நூலா நமையால் இவ்வாற்றா
மை * என்னையறிந்தபடியால் இவன் கந்தாழ்வியல்வன்,
அவம்பெயர்ந்தோன் தெய்வம், நீ அருளெனவக் கருதினாய்,
நெஞ்சே வினாடி மடமாயால் அவன் யாராகியானென
நெஞ்சிற்குச் சொல்லியதற்குச் சொப்பன்;

தலைமகன் நெஞ்சற் குரைத்தல்.

இவ்வென் றிவவளர்க் தேக்கெய் யாதவ னில்லவெனப்
புல்வெய்த வாகப் புலம்பெனஞ் சேவகக் கிடார்ப்பாருத்தார்
விலவென்று கேர்பொறி வானவன் வாட லீழிற்குக்கொண்ட
கொவ்வென்று வாட்படை யான்றமிழ் வாடன்ன கோவ்வனபே,
அரையணங் குத்துவி ளளவல்ல னாற்றுக் குடியில்வென்ற
வரைபணங் குத்தமிழ் வேந்த னுதேனெண் பூம்பொதியில்
வரைபணங் கொவல்லை யோவென்ன யான்மனம் செய்தவுண்
கண்பணங் குப்பனி நீர்கொன்ன கின்றவித் தேரிழையே. (உரு)

என்பது, தலைமகன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. அது
கேட்ட தலைமகள், மேனான் யான் செய்த குற்றேவல் இன்று

* 'என்னதுத்திலையில்' என்பதும் பரிடம்.

உட்கொள்வானாயிற்று என் கண்ணிற் பேரருளிஞானந்தே,
இவ்வகைப் பேரருளிஞானந்திற்று இவ்வகை. சிவத்தற்கா
தென்று சிவப்பு நீங்குவாளாவது. (சஎ)

கே. நிலம்பெயர்ந் துறையு நிலையியன் மருங்கிற்
களவுறை கிளவி தோன்றுவ தாயிற் [யார்.
நினைநிலைப் பெயர்க்கோள் கிழவற்கும் வரை

என்ப தென்னுதலிற்றோடுவனின், இன்னும் கற்புக்காலத்
துத் தலைமகற்கு உரிபதோர் இவக்கணம் உணர்த்துதல்
துதலிற்று.

இதன்பொருள்: நிலம் பெயர்ந்து உறையும் நிலையியன்
மருங்கின்—நிலம்பெயர்ந்து உறையுமென்பது உள்ளத்துக்
கண் நிலப்பெற்றவிடத்து; களவுறை கிளவி தோன்றுவது
ஆயின்—களவுகாலத்திற்குரிய சொல் தலைமகள் மாட்டுத்
தோன்றுமெயனின்; நினைநிலைப் பெயர்க்கோள் கிழவற்
கும் வரையார்—நினைநிலையைப்பெயர்ந்துகொள்ளும் கோள்
தலைமகற்கும் வரையார் என்றவாறு.

அஃதோமாமு தலைமகளை எய்திக் கற்புக்காலத்து ஒழுக்கா
கின்ற நிலைமைக்கண் கொஞ்ச பொருட்குப் பிரிதும் என்ற
தென்பது. ஈட்டாரை பாக்கலுஞ் செற்றுகைச் சிதைத்த
லும் பொருட்குறைபாடு உடைபார்க்கு நிகழாவாணர்
குறைபாடு நீக்கப் பொருட்குப் பிரிதமென்ற கொஞ்சிற்குத்,
தலைமகள் ஈடம் பொருட்குப்பிரிய இவள் ஆற்றமெற் பிரி
தும், ஆற்றாளாயின் ஒழிதமென்று கொஞ்சினோடு ஒருப்
பட்டித் தலைமகளுகைப்புக்கான்; புக்குப் பன்னிபிடத்தானுய்
பெரியதோர் அருளிச் செய்கை செய்தான்; செய்பந்
தலைமகள் எம்பெருமான் பண்டும் அருளிச் செய்கை

செய்தான்மன், இவைபண்டையபோலாது, பெரிதும் இழு
மத்தக்கண்போலக் காட்டின, பிரிபக்கருதினான் கவடு
போலும், மற்ற கின்னிற்றிரியேன் பிரியின் ஆற்றேன்
என்று சொல்லுஞ்சொற் பொய்ப்படாதாம், பொய்பென்று
மொழுக்கக் குறைபாடாமது பிற வெனின் என்று ஆற்றா
ளாயினான். அவ்வாற்றாததன்மை தலைமகற்குப் புலனாயிற்
குலான், இவள் குறிப்பினானே பிரிவுணர்ந்து ஆற்றாளாயி
னான், பிரியின் இறந்துபடு மென்று தலைமகன் நெஞ்சிற்குச்
சொல்லியதற்குச் செய்யுள் :

நெஞ்சிற் குறைத்தல்.

தனியுக் துறந்தவெல் காணஞ் செவலின்று சொல்லுதமே
வெளியுந் திருததல் வாடியுய் யான்கொ ளுசிதனென்ற
தெனியுஞ் சுடரொளி வான்மன்னன் செங்கோ லெனச்சிறந்த
வனியும் பொழுதுநெஞ் சேகைய சிந்தலில் வாயிழையே. (௨௦௧)

இவ்வண்ணம் நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழங்கிய
தற்குச் செய்யுள் :

செலவழங்கல்.

மைபார் தடங்கண் வரும்பனி சேர வரூற்றின்நித்
கெய்யார் குழலா ளினைய நதையாற்று கின்றவென்ற
மைபார் கொடுஞ்சிவச் செங்கோற் கவிமதன் காய்கலிக்கு
வெய்யான் பகையென ிங்குது மோடுஞ்சம் வெஞ்சுரமே. (௨௦௨)

செருமால் கடற்படைச் சேரவர் கோனறை வரற்றியல்
பெருமால் சிவந்தொட்ட பூழியன் மாறன் பொருமுனைபோ
வருமா நெறிபொருட் கோசெல்வ தன்னெஞ் சேயவடன்
பெருமா மலையக்கண்ணு சித்திலச் தந்தன பேதறவெ. (௨௦௩)

இவ்வாறு நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழங்கும்.

“மருத்தெனின் மருத்தே வைப்பெனின் வைப்பே

புறம்பிய கண்கடு னம்பகட் டுகழுங்கு

பெருந்தோ ளுணங்கிய தகப்பிற்

கங்கெழு ளானவர் கங்குது யானே” (குறள் - ௧௧.)

இவ்வாறுநினைந்து பாலைநிலத்தானையினான் செல்வழங்கி
“மருதநிலத்தா னையினனெனக்கொள்க. இது ‘நிலைநிலப்
பெயர்க்கோள்’ கிழவற்கு உண்டாயினவாறு. பிரிவினவேண்
டாதான் தலைமகளாயினார் தலைமகளும் வேண்டாதானாக
லின் இந்நேரத்துக்கண் என்றவாறு.

இன்னும் ‘நிலம்பெயர்ந்து உறையும் நிலையின் மருங்
கின்’ என்பது உடன்கொண்டு போலேனெனத் தலைமகன்
உள்ளத்தின்கண் நிலைபெற்றவிடத்தென்றவாறு.

‘களவுறை கிளவி’ என்பது களவுறைந்த காலத்திற்கு.
உரியசொல், ஁றத்தொடுகிலே பென்றவாறு. ‘தோன்றவதா
யின்’ என்பது தலைமகன்பால் தோழியாட்டித் தோன்றுமே
பெயரின் என்றவாறு. ‘நிலைநிலப் பெயர்க்கோள் கிழவற்கும்
வரையார்’ என்பது பாலைநிலத்தானையினான் மருதநிலத்தா
னையினு எனப்பது. கிழவற்கும் வரையாரென்ற உம்மை
யாற் கிழத்திற்கும் வரையாரெனக் கொள்க. இவளும்
உடன்போக்கு ஓட்டி. பாலைநிலத்தாளாயினான், இவன்
ஒழிந்தமை சொல்ல மருதநிலத்தாளாயினானெனக் கொள்க.
மேல் உடன்போக்குச் சூத்திரத்துக்கண் உரைக்கும் பொ
ருள் தென்று கொள்க.

“பொருள்வயிற் பிரியினும் புணர்த்தடன் போகிற
மதயிரி வுரைப்பினும் பாலை யாகும்.”

என்றாராகலின்.

(சுச).

உ- நிலம்பெயர்ந் துறையு மெல்லாப் பிரிவு
மொழிந்தோ ரறியவு மறியா மையுங்
கழிந்துசேட் படுஉ மியற்கைய வென்ப.

என்ப தென்னுதலிற்றோலெனின், இதுவும் சுத்புக்காலத்
துத் தலைமகன் பிரிவின்கண் உரியதோர் இவ்வுணர்
உணர்ந்துதல் குதலிற்று.

இதன் பொருள்: நிலம்பெயர்ந்து உறையும் எல்லாப் பிரிவும்—பாதகதயிற் பிரிவொழிந்த எல்லாப் பிரிவும்; ஒழிந்தோர் அறியவும் அறியாமையும்—தலைமகளுக் தோழியும் அறியவும் அறியாமையும்; கழிந்து சேட்படும் இயற்கைய என்ப—காடிடையிட்டும் காடிடையிட்டும் அகன்ற உறைதற்றன்மையவென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு. எனவே;

‘ஒதல் காவல் பகைதணி வீனையே

வேந்தற் குத்துழிப் பொருட்பிணி’ (இளையனார் - உரு.)

*என இவற்றிற்குப் பிரிகின்றவன் தலைமகனுக்குத் தோழியையும் அறியச் சொல்லிப் பிரிதலும் உடையன், அறியாமையுடையனும் இரண்டும் இலக்கணமென்பது. அவற்றுள் அறியாமையுடையதில் பொருத்தமின்று. அறியப் பிரிவது யான் இன்னதோர் இடத்து இன்னதொரு கருமம் முடித்து வருவெனென அல்லோ உடன்படுவித்துப் பிரிவதே தக்கது. அல்லது அவன் சொல்லாது பிரிந்தவிடத்து இவ்வகை சொல்லாது பிரிதற்குக் காரணம் என்கைகொல்லோ வெனவே கவல்பவாகலின் அஃது அறியாமையுடையதென்பது. சிலநாள் இடையுடைத்தாக ஓரதிகாரம்படுத்து இங்ஙனம் பிரிந்து ஒரு கருமம் முடித்துக்கொண்டு வந்தார் தலைமக்கள், தலைமகளிரும் அவர் அதுமுடித்துவருந்துணையும் ஆற்றியிருந்துவந்தார், இஃது உலகினது பண்பென்னும். என ஒக்கும்பிற, தலைமகள் பிரிந்து பொருள் முடித்து மென்றக் கால் தலைமகளிர் ஆற்றாபலேயெனின், அவரது ஆள் வினையை இடையுடைத்தாராவர் பிற, அதனால் அவர் பிரிந்து பொருள்முடித்து வருந்துணையும் ஆற்றுவதேயாவதே

* இங்கிருந்து இரண்டு மூன்று பக்கங்கள் வரையில் ஓர் எட்டுப் பிரதிகளாகப் பண்புல நிருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.

கெடப்படுவதென்றும், என ஆற்றுவெனென்றும், இஃது உடைத்தாலோவென்பதனான், என்னை? காதலங்கெடுத்தும் எல்லா உயிரும் அறியுமெயெனினுஞ் செத்தாலோ என்பதனான் கலங்கார்மனன். அஃது இவட்குமாமென்பது இஃதனம் உணர்த்தினகந்தார். பிரியும் ஈனது கதுமெனக் கலங்கி ஆற்றுனாகவும் போவது சாந்தன்மையானென்பதனான், பெற்றதே இலெனாகப் பிரிவது கருமமென்ற முற்படாது பிரிதலும் உடைபனென்பது. அந்நான் ஆற்றுவெனென்றானன்றே, ஆற்றுனாதற்குச் காரணமில்லை, மேற்பொய்ப்பாதன்மைய ஈனகலினைன்ற முற்பட்டாற்றுகித் துத்தோழியை ஒம்படைசெப்பிப் பிரியவும் பெறுமென்ற வாறு. அறிபப் பிரிவதே வலிபுகுடத்து அறிபாகமப் பிரிந்த தலைமையையுடைய கிழத்தி சொல்லிபதற்குச் செய்யுள்:

அறிபாகமப் பிரிந்த தலைமையை யுடைவான் சொல்லிபது.

செவ்வா ரவரென் நிபானிகழ்ந் தேன்காஞ் செவ்வந்தன்க
னெவ்வா எவனென் தவரிகழ்ந் தார்மற் றிவைபிரண்டும்
செவ்வா ரயிற்படைக்கோனெடு மாநன் குளந்தவென்ற
விவ்வான் பகைபோ லெனதுள்ளக் தன்னை மெய்கிக்குமே. (௨௦௪)

“செவ்வா ரவரென் நிபானிகழ்ந் தனனே

விடுவா எவ்வென் தவரிகழ்ந் தனனே

பாயிலை யிருபே ஈன்கமை செய்த

பூனவ்வார்க் கதுவி பாங்கெ

எவ்வ நெஞ்ச மயமலக் குறுமே.” (குறுக் - ௪௨)

என்பது உன் கொள்க.

அஃதேயெனின், கிணம்பெயர்ந்த உறையும் பிரியும் குழிந்தோர் அறிவியும் அறிபாகமையுமென அடியாயாதே, எல்லாமென்றது எந்நிற்காவெனின், எவ்வுகாசித்தும் ஒரு பிரிவு சொல்லப்பட்டதன்றே, கிணம்பெயர்ந்த உறையும்

பட்டபிள்ளை வரையாக்கிழவன் ரெட்டிடைவழிந்து பொருள் வயிற் பிரிவதென; ஆங்கும் அறியப் பிரியவும் அறியாமற் பிரியவு மனையுமென்றதற்குச் சொல்லப்பட்டதென்பது. 'சேட்படும் இபற்கையது' என அகமயாதே, 'வழிந்து' என்றது எற்றிற்கோவெனின் வழிந்தபின்னறச் வழிந்தேயல்லது இடைச்சாதத்தே வின்றானும் அக்கிலத்தே நின்றானும் பெபர்தலில்லையென்பது. என்னை? செற்றறியினான்மே ஒரு கருமம் எடுத்துக்கொண்டு முடிப்பான் புக்கு, முடிபாது தவிர்வரென்பது.

“ஆடிய வெறியு மழுக்கிய செவவு
காடுக் காலியின்னென மொழிய.”

என்றார் பிறகும்.

(௪௨)

௧௩. எல்லா வாயிலுங் கிழவேவான் பிரிவயிற்
பல்லாற் றானும் வன்புறை குறித்தன்று.

என்பதென்னுந் சிற்றேவெனின், பிரிகிடை ஆற்றாளாய் தலைமகன் வாயில்கள் ஆற்றுகிக்குமா றணர்த்ததல் தற் சிற்று.

இதன்பொருள்: எல்லா வாயிலும்—தலைமகனும் கிருத்தும் ஒழிந்து எல்லாவாயில்களும்; தோழியும் பாப்பாணும் பாணனும் பாடினியுமென இவர்கள் கிழவேவன்பிரிவின்—தலைமகன் காடிடையிட்டிக் காடிடையிட்டும் பிரியும் பிரிவின் கண்; பல் ஆற்றானும் வன்புறை குறித்தன்று—பல வெறியானும் ஆற்றுகித்தலைக் கருதின என்றவாறு.

என்பது பருவக்குறிக்கப்பட்ட தலைமகன் பருவவாயின்கண் ஆற்றாளாயக்காத் பருவம் வர அவர் பாணிய்பாடினார், வந்தார் வாராநின்றார் வருவரெனவும், இடையி

பருவமன்றென்றும் பழித்து, அதனைப் பருவமென்க
கருதினபேயெனில் அவரார் குறிக்கப்பட்ட பருவமன்று;
என்றீர் அவர்பொய்யுரை உரைபாராகலான் பார்த்தெனியே
மெனவுந், காலம் காட்டியுந், சோகினைஞ் சொல்லியும், பாழ்
பண்ணியும், எல்லாத் திறத்தானுந் தலைமகளை ஆற்றா
விக்குமென்பது. இனித் தலைமகன்றன்றி அன்பிலன் கொ
டியெனனவும் இத்தொடக்கத்தனவெல்லாஞ் சொல்லியும்
ஆற்றாவிக்கும். அவற்றிற் பருவவரவின் கண் ஆற்றாநான
தலைமகளை ஆற்றாவித்தற்குப் படைத்து மொழிந்து பருவமன்
றென்றதற்குச் செய்புள் :

பருவமன்றென்று ஆற்றாவித்தல்.

கடாவு நெடுந்தேர் கலிபுத லென் லென் தெய்க்கெங்கோ
னடாவு நகைமுத்த மென் குடை டெய்த னன் குறர் மறில்பாய்
திடாவு மதமா மழைபெய்யு ளேதை மெனமுதல்கப்
பிடாவு மலர்வன கண்டே பெலிவதென் பெண்ணணங்கே. (௨௦௭)

விடக்கொன்று வைவெய் விதாரிதன் மற்றிய் விவலிடம்பேய்
கடக்கின் தெங்கோ லொருகுடை வேத்தனன் னார்முனைபோற்
கடக்குன்றஞ் சென்றங் காதலர் பொய்யவர் வையல்பெண்ணே
மடக்கொன்றை வம்பினைக் காரென வெண்ணி மலர்ந்தனவே.

பூரித்த மென்முலை யாயன்று பூல்கதைப் போர்மலைத்
வேரித் தொடைபல் விசய சரிதன்வின் டோய்கொல்லிமென்
முனிக் களிது மூன்றித்தனை பெற்ற முழங்குகொண்டன்
மாரிக்கு முல்லியின் வாய்க் வேர் வருந்துவதே. (௨௦௮)

“நீரத வறத்த நீரம்பா லீளிடைத்
துகில்விரித் தன்ன வெயிலவி குருப்பி
னஞ்சுவரப் பணிக்கும் வெஞ்சுர யிறந்தோர்
தாமவரத் தெளித்த பருவந் காண்வர
சிதலே வென்றிசின் மடக்கை மழிந்து

மற்றதுடன் மூகத்த கமஞ்சுன் மாமனது
பொறுத்தல் செல்லா துறுத்த வன்பெயல்.
காரென் தயர்ந்த வுன்னமொடு தேர்விவ
பிடவுல் கொன்றையும் கோடலு
மடவ வாகலின் மலர்ந்தன பலவே." (குற்றின - ௧௧.)

இவை பிரிவிடைப் பருவங்கண்டு ஆற்றாளாயின தலை
மகளை இது பருவமன்று; என்ன? அவர் பொய்யுரைபாராக
வான்; இதுவும் வம்பு, வம்பினைப் பருவமென்று தம்மடமை
யாற் பிடவுல் கோடலுங் கொன்றையும் மயங்கிப் பூத்
தனவென்று வற்புறுத்தாளாம்.

வருவொன்று வற்புறுத்தல்.

மையார் தடங்கண் மடந்தை வருத்தற்க வான்முனைமே
னெய்யா ரயிலவர் காணப் பொழித்த செடுங்கனத்து
வெய்யா ரமினிட வீழ்ச்செந் தூவிவென் னம்புகைத்த
கையாச்சிலமன்னன் கன்னிகன்மீர் கொண்ட கார்முனிலே. (௨௦௮)

இது பிரிவிடையாற்றாளாகிய தலைமகளைத் தேரழி
அவர் குறித்த பருவம் வந்ததானின் அவளும் பொய்யார்
வருவொன்று வற்புறுத்தியது.

கொடியார் செடுமதிற் கோட்டாற் தரசர் குழாஞ்செதைத்த
வடிவா ரயிப்படை வானவன் மாறன் வனமுதரைத்
துடிவா ரினடயாப் வருத்தல் பிரித்த துணுகொளிரே
நடியார் கழலா ரணுகவக் தார்த்த தகல்விசம்பே. (௨௦௯)

இதுவும் அது.

ஆமா னனையமென் னெடுக்கி பழுக்க வகன்றசென்ற
தேமா கதல்கன்னி பரவரயுக் காட்டுத்தென் பாழிவென்ற
வாமா செடுத்தெர் மழைவண்ணன் மாறன்வன் கத்தமிழை
கோமான் கொடியே விடிவுரு மார்த்திந்த கூட்புயலே. (௨௧௦)

இதையும் அது.

* கருத்தன் புல்க்கண்காத் தென்னவன் கைமுத்தனிடில்க்கு
மிருத்தன் குடைடுகு மாற னிகன்முனை போனினோடு
வருத்தன் மடக்காத வருவர்கல் கா தலர் வானதிகல்
குருத்தம் பொருத்திலென் முக்கை னின் தன உரெயிறே. (உகக)

இதையும் அது.

* புலமுத்தல் தன்பு புளோகிப்பொன் போலப் பசுத்தின்பா
னமுத்தம் வந்த கைமுக்கன் டாய்க்கை யாற்றெதிர்த்தர்
குலமுத்தம் வடகை வேக்கொண்ட மாறன் குரைகடல்குழ்
கைமுத்தஞ் செக்கோ வவன்றமிழ் காடன்ன நெரிழையே. (உகக)

இதையும் அது.

* அதறபார் கழன்மன்ன னூற்றுக் குழியு வேறவென்று
கைறபா ரட்கேவ் வலக்கொண்ட கோன்கடன் ஞாலமன்னுப்
கைறபாம் வகைகவந்து நீத்தவர் தேரொடு நீயினித்த
கைறபார் விகினை சேரவக் தார்த்தன வேர்முனிலே. (உகக)

இதையும் அது.

இச்சூத்திரத்துள் 'எல்லாவாயினுங் கிழவோன் பிரி
வயின் வன்புறைமுறித்த' என்னுது 'பல்லாற்றாணும்' என்று
மிகைபடக் கூறியவதனுள் கற்புக்காலத்துக் கடிமனினசென்ற
செவிலி தலைமகனது கிலைமையுக் தலைமகனது கிலைமையும்
பார்த்துவந்து கற்றாய்க்குச் சொல்லினவனுக்கொள்க. அதற்
குச் செய்யுள்:

செவிலி கற்றாய்க்குரைத்தல்.

திருநெடுக் கோதைபுர் தெய்வக் தொழாடெவ்வன் மேற்கெலினும்
பெருநெடுக் தொனன்னவ் பேர்த்தன் நிற் தககன் பிறழ்வில்கெல்
கருநெடுக் தான பரிசே சரிவத்தன் கடலன்ன [கோ
கருநெடுக் கண்ட காயன்ன தாலவர் கா தன்மையே (உகக).

* இச்சூறியிட்ட செய்யுட்கள் மூன்றும் முன் அக்கப்பிரதியில்
விவரிக்கப்பட்டன; வேறோர் எட்டும் பிரதியிற் கண்டமையின் இக்கேடுத்
துச் சேர்க்கப்பட்டன.

கார்மன்னன் செக்கோத் பராங்குசன் கொல்லிப் பனிவகையாபக
கார்மன்னு கோவையன் குறு மருத்திக் கற்புடைய
டேர்மன்ன னேவச்சென் குறு முனையினைச் சேர்த்தறிபு
பேர்மன்னு வேளன்னல் பொன்னெருத் தேர்ப்புன் புரவியே.

உடர் நயில்கொண்டு கோர் உண்பவ கொண்டவென்றித்
தோன், உரோதன் உஞ்சென்னு டெய்வஞ் சேர்த்தறிபன்
காரர் கழன்மன்னன் குண பணிப்பினும் வல்லத்துத்தன்
கோர் முனையென்றத் தகதி பறியா னெருத்தகையே. (உ.உ.உ.)

பிறவுக் கொள்க.

“காணம் கோழி கவர்கூர்ச் சேவ
கொண்போரி பெருத்திற் தண்டித ருறைப்பப்
புதனீர் வாரும் பூராத புறவிற்
சேன ரோனே மடக்கை வேறு
வேத்தலிடு தொழிலொடு செலினுஞ்
சேர்த்தவா வறியாத செம்மற் நேரே.” (குறட் - உ.உ.உ.)

மற்றும் கற்புக்காலத்துக் கிளவிகள் இது கெளமகக்
கொள்ளப் படுவனவெல்லாம் அறிந்துகொள்க. (உ.உ.)

செ. வன்புறை குறித்த வாயி லெல்லா
மன்புதலைப் பிரித்த கிளவி தோன்றிற்
சிறைப்புறக் குறித்தன் நெண்மனார் புலவர்.

என்பதென்னுதகிறோனெனின், மேற் குத்திரத்த ஆற்ற
கித்துக்கொண்டிருக்குமாறு உணர்த்திப்போந்தார், இனித்
தலைமகள் பிரிவெடுத்துக்கொண்டு பிரியுமிடத்து வாயிக்
கூக்கு உணர்த்த, வாயில்கள் தலைமகட்குப் பிரிவுணர்த்

தத் தலைமகள் வாயில்கள் ஆமிடத்துச் சிறைப்புறத்தாளுக
அவன் கேட்கும் அணிமைக்கண் உணர்த்துவென்பது
உணர்த்துதல் துதலிற்று, என்பாரும்;

இனித் தலைமகனது பிரிவின்கண் தலைமகள் ஆற்றா
ளாயின இடத்துச் சிறைப்புறங் கூறியும் ஆற்றலிக்க
வென்பது உணர்த்துதல் துதலிற்றென்பாரும் உளர்.

இதன் பொருள்: வன்புறஞ் சூழித்தவாயிலெல்லாம்—
தலைமகளை ஆற்றலிக்கும் வகைபால் ஆற்றலித்தற்சூரிய
வாயிலெல்லாம்; அன்பு தலைப்பிரிந்த கிளவி தோன்றின்—
தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் ஆற்றாளாயினவிடத்து;
என்பது அவ்விடத்து வாயில்கள் ஆற்றலிக்கற்பால்; ஆற்ற
லிக்ககில்லாதவிடத்து. சிறைப்புறம் சூழித்தன்று என்ம
னார் புலவர்—சிறைப்புறத்துக்கண்வைத்து ஆற்றலிக்க
வெணச் சொல்லுவர் சுற்றுவல்லோர் என்றவாறு.

‘சிறைப்புறங் சூழித்தன்று’ என்பது கற்பெனப்பட்ட
சிறைமேல்வைத்து ஆற்றலித்த வென்பது. அஃதாமாறு
மேற்சொன்ன முறைபாடுஎல்லாம் ஆற்றலிப்பவும் ஆற்றா
ளாய்கின்ற தலைமகளை இவ்வாற்றா ளும் ஆற்றலித்துக் காண்
பெணைக் கருதி, நம்பெருமாட்டி பிறந்த குலம் மேலான்
தொட்டும் ஒழுக்கச்சிதைவின்யி விழுப்பமுடைத்தாய் ஒங்கி
வராரின்றதொரு பெருங்குலமன்றே? அக்குலத்தை நீ
அழித்தல் தக்கதோ? என்றும், காணுங்கற்புமன்றே பெண்
யுக்கு அணிகலமாவன வென்பதனால் இக்குலத்தினவர் கற்
பெனப்பட்ட சிறையழியாமே காத்துக்கொண்டொழுகினார்,
அதனை நீ அழிக்கின்றபாசனின் கிங்கட் பெரியதோர் பழி
யாக்குகின்றபென்றும், நம்பெருமான் தம் ஆன்மைத்

தன்மை காட்டிப் பிரிந்தார்; நீயும் அவர்களுடைய முடிந்த
வருமாறியும் கற்புக்காத்திருக்க வேண்டுமென்று, சான்
ரோர் மகனிடென்பார் சிறியவன்மீப் பெரியவாண்வேண்டும்;
அத்தன்மையென்பது நஞ்ஞலோக்கித் தங்கற்புக்காத்த
ஔருகால்; அதனின் மிக்கதென்பென்றும் இவ்வகை ஆற்ற
வித்தல் சிறைப்புறம் குறித்தலென்பது. அதற்குச்செய்யுள்:

சிறைப்புறங்குறித்தல்.

உலத்திற் பொலிந்ததின் டோண்மன்ன னெண்டேருநென்மந்திற்
சிலத்திற் பொலிந்தசெல் கோலவ னின்புணற் கடலன்ன
லெத்திற் கு லாணிற்றும் கற்பிற்கு ஞாலத்தினல்வாக்கன்
ருவத்திற்குத் தக்கதன் றுவின்கை யாகுதன் கோலவையே.(உக௭)

இவ்வகை ஆற்றவித்தல் சிறைப்புறம் குறித்த லென்
றவாறு. (உ௮)

கே. சிறைப்புறங் குறியா தோன்றலு முளவே
யவற்புணர் வறியுங் குறிப்பி னுன.

என்பதென்னுதலிற்றேவெனின், தலைமகன் பிரிந்தவழித்
தலைமகளார்முளையின இடத்துத் தலைமகனது வரவுகொண்டி
ஆற்றவிக்கவேன்ப துணர்ந்துதல் துதலிற்று.

இதன்பொருள்: சிறைப்புறம் குறியா தோன்றலும்
உளவே—மேல் தோழி கற்பெனப்பட்ட சிறையை அழிக்
கின்றபென்றன்றே ஆற்றவித்தது, அவ்வாறன்றி வருவன
வும் உள; அவன் புணர்வு அறியும் குறிப்பின் னுன—தலை
மகன் வினைமுற்றியானும் பொருண்முற்றியானும் வரும்
குறிப்பின்கண் என்றவாறு.

அஃதாமாறு, மேல் அவ்வகையார் பிரிவெடுத்த
கொண்டே தலைமகனை ஆற்றவித்தார்; ஆற்றதக்கன்மீபிரிந்த

வழித் தோழி தலைமகளை ஆற்றலித்துக்கொண்டு இருந்தா
ளன்றே; இருந்த இ—ந்துத் தலைமகனுந் தானெடுத்தந்
தொள்ளப்பட்ட கிளைமுடித்தானன்றே; முடித்தவனையாற்
குறித்தகாலம் வந்ததென்று மறுத்துஞ் சார்த்தானன்றே;
சார்த்த இடத்துச் சங்கம் படகம் வந்து இசைத்தன. இசை
ப்பத் தோழி தலைமகனது வரவுணர்ந்து எம்பெருமாட்டி நீ
இறந்துபடுவான் புக்காயாற், கண்டாயன்றே, உள்ளாரால்
எய்தப்படாத பொருளில்லை, நீ ஆற்றியுணையாய் இன்
து எம்பெருமானை வழிபடுவாயாயினு யென இவ்வாறு
சொல்லுதல் சிறப்புதல் குறிப்பா தோன்றலு முளவே
யென்பது. சங்கம் படகம் படச் சங்கினை வாழ்த்தியதற்
குச் செய்யுள்:

சங்கினை வாழ்த்தல்.

தேவிற வார்தகன்னிச் செப்பியன் மாநன் செழுங்குமரி
மானிற வென்முலை மால்கடற் றேன் மினை மண்ணைந்த
கீளிற வண்ணனு மேத்தினன் தம்மு லீறம்புகாதிம்
புளிற டெண்ணெய்கம் யார்கின்றின் பிச்ச படிமையரே. (௨௧௮).

“புரிவனை வான்கொடு புத்தேனோ டொத்தி
நிருலனார் யார்பனு மேத்தினன் தம்முன்
னுருவம் புரையின் சேத்.”

என்பது உந் கொள்க.

(௨௨).

௨௩. திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போ
ரிடனே கால மெச்ச மெய்ப்பாடு
பயனே கோளென முங்கப் பத்தே
யகளைந் திணையு முரைத்த லாதே.

என்பதென்னுதலிற்றேயெனின், மேற் களவுக் கற்பும்
கூண்டத்திப் போந்தார், தூவி அவ்விரன்மெய்ந்நி வரு.

சென்ற பாட்டின இக்கறப்பட்ட பத்திலக்கணத்தானும் உணர்க்கவென்பது உணர்த்துதல் ததவிற்து.

இதன்பொருள்: திணையென்பது, பல்பொருளொரு சொல்லாய்க்கிடந்தது; நிலத்தினையுந் திணையென்ப, குறத் தினையுந் திணையென்ப, ஒழுக்கத்தினையுந் திணையென்ப, கண்டு ஆகுபொயராய் அவரால் ஒழுக்கலாது நிகழ்ந்த இடத் தையுந் திணையென்றார். அவை குறிஞ்சி பாலை முல்லை மரு தம் செய்தலென ஐந்துவகைப்படும். அவை அறியுமிடத்து முதல் ஒரு உரிப்பொருள் பற்றி அறியப்படுமென்றவாறு. அவ்விவக்கணமெல்லாம் மேல் 'அன்பினாந்திணை' (இறைப னார்-க.) என்றதன்வழியே உணர்த்திப் போர்த்தாம். அங்ங னத்திணையெனப்படுவன. அகப்பாட்டின் ஒரு பாட்டுக்கேட்ட இடத்து இவ்வகைத்தினையுள்ளும் இன்னதொன்றபற்றி வந்ததென்று சொல்லுவது.

இனிக் கைகோள் என்பது, களவு கற்பு என்றவாறு.

இது களவுபற்றி வந்தது, இது கற்புப்பற்றி வந்த தென்றவாறு.

இனிக் கூற்று என்பது, உறுதற்கு உரியவரை அறிந்து அவருள் இன்னார்கயினார் இப்பாட்டென்ற அறிதல்; அதற்கு உரியவரைச் சேய்பூட்சேயார் கூற்றியவனுள்ளுந் நோல்காப்பியனார் பொருட்பாதுள்ளுந் கண்டு கொள்க.

"பாசப்பான் பாககண்ணேழி செவிலி

செத்தரு செப்பிற் சிழுவன் சிழத்திலோ

*டனவியன் மரபி னதவகை யோருக்

கவியிற் செவிக் குரிய சென்ப." (தொல்பொ-செய்-கற்ப.)

*டனவியன் மருகின் அதுவகை யோரும் என்பதும் பாடும்.

“பாணன் கூத்தன் விநயி பார்த்த
பாணஞ் சான்ற வறிவர் கண்டோர்
*பேணுதரு நெப்பிற் பார்ப்பான் முதலா
முன்னுறக் கிளந்த கிளவிபொரு தொகைஇத்
தொன்னெறிமரபிநகற்பிற்றூரிடர்.” (தொல்பொருள்-௧௧௧.)

என்றார் தொல்காப்பியனார். இச்சொல்லப்பட்டாரான் இன்னார் கூற்றென்று அறிவது.

இனிக் கேட்போர் என்பது, இன்னார்குற இன்னார் கேட்டாரென் றறிவது; தோழிகுறத்தலைமக்கேட்டான், தலைமகள் குறத் தோழிகேட்டான், தோழிகுறத் தலைமகள் கேட்டான், தலைமகள் குறத் தோழிகேட்டான் என்று இவ்வகை அறிந்து உரைப்பது.

இடம் என்பது, அவ்வாறெருவர் குற ஒருவர் கேட்ட இடமென்றறிவது. அவை தன்மை முன்னிலை படர்க்கையென்பன. அவற்றுள் யானென்பது தன்மை, நீ பென்பது முன்னிலை, அவனென்பது படர்க்கை. அவற்றுள் இன்னதுபற்றி வந்ததென்றறிவது.

காலம் என்பது, இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலமென மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள் உண்டானென்பது இறந்தகாலம், உண்ணுரின்றுனென்பது நிகழ்காலம், உண்டானென்பது எதிர்காலம். இவற்றுள் இன்னதுபற்றி வந்ததென்றறிவது.

எச்சம் என்பது ஒழிவு. அஃது இரண்டு வகைப்படுக, சொல்லெச்சம் குறிப்பெச்சமென. இவைபாமாறு முன்னர்ச் சொல்லுதும்.

* ‘பேண்டரு நெப்பிற் பார்ப்பான் முதலா-முன்னுறக் கிளந்த அதுவொரு தொகைஇ’ என்பதும் பாடல்.

மெய்ப்பாடு என்பது எட்டு வகைப்படும். அவை
“ககச,அஞகக, இழிவரல், மருட்கக, அச்சம், பெருமிதம்,
வெகுளி உவகைபென், நப்பாசெட்டேமெய்ப்பாடென்ப”
(தொல் - மெய்ப் உ.) அவற்றுள் இன்னதோர் மெய்ப்பாடு
ஈந்ததென்றறிவது.

பயன் என்பது, இது சொல்ல இன்னது பயக்குமென்
றறிவது.

கோள் என்பது, ஒரு பாட்டினகத்துப் பொருள்
கொண்டு நிற்கும் நிலை; அஃது ஐந்துவகைப்படும், கிற்ப்புட்டு,
விதலையாப்புப், பாசிரீக்குத், கொண்டுசுட்டு, ஒருசிலநிலை
பென்றவற்றுள் இன்னதோர் பொருள்கொண்டு கின்றது
இப்பாட்டுடன் றறிவது. அவற்றுள்,

விற்ப்புட்டுப்பொருள்கோள் வருமாறு:

வருவர் வயங்கிழைய வாட்டாற் தெதிரின்று வாண்மலைத்
வருவ மணிநெடுக் தேர்பன்னர் விய வொளிதருமேற்
புருவ முரிவீத்த தென்னவன் பொன்னங் கழலிறைஞ்சாக்
செருவெம்படைமன்னர் பேர்லவெங்கானகஞ் சென்றவரே. (உ௩௧)

விதலையாப்பு வருமாறு:

பண்டா னனைபசொல் லாய்பரி விட்டுப் பறந்தலையாய்
விண்டார் படச்செற்ற கோன்கொல்லிப் பாக்கர் விரைமணந்த
வண்டார் கொடியின் னுடங்கிடை போல வணங்குவன
கண்டாற் கடக்கிற்ப ரோகட வாரண்பர் கானகமே. (௨௩௨)

பாசிரீக்கு வருமாறு:

கெஞ்சுர் வருவது ஊர்கறித் தேன்செருச் செல்லிற்றை
கெஞ்சுன் பகைபோன் மெலியன் மடக்கதையும் வெற்பெடுத்த
கிஞ்சு ஊகத்த சிவமுல் குளிர்த்தது கிண்புலாற்
பெஞ்சுன் மலர்த்த பொல்கொன்றை தாமும் பொலிந்தனவே.

கோண்டுகூட்டு வருமாறு:

கோணைக் குளிர்முத்த வெண்குடைக் கோணை மரநன் மூக்கீர்
தாவைக் கடையே வய்சென்ற வாட்டினுத் தன்னுங்கொணம்
பூவைப் புதுமலர் உண்ணன் நிரைபொரு நீர்க் தமரிப்
பாவைக் கிணையனை யாப்பொண்டு பண்டித்த பன்முதிலே. (உகஉ)

ஒருசிறைநிலை வருமாறு:

கோடன் மலர்க்கு நுருகிலை தோன்றின கொன்றைகெம்பொன்
பாடன் மணிவண்டு பன்செயப் பாரித்த பாழிவென்ற
வாட நெருங்கொழித் தேரரி கேசரி உந்தன்பொன்னி
வாடன் பகைபோன் மெலிதின் தன்செய்ய கன்னுதலே. (உகஉ)

கிற்பூட்டென்பது முதலும் கடைபும் பொருள் கொ
ண்டு கிற்பது; கிதலையாப்பென்பது தலையும் கடுவும் கடை
யும் பொருள்கொண்டுகிற்பது; பாசிகீக்கென்பது சொற்றோ
ளும் அடிதோளும் *பொருளற்று கிற்பது; கொண்டு கட
டென்பது சொற்களைக் கொண்டுகட்டிப் பொருள் கொள்
ருமாதறிந்து பொருள்கொண்டு கட்கிற்பது; ஒருசிறை நிலை
யென்பது ஒரு பாட்டினகத்துச் சொல்லப்பட்ட பொருள்
ஒருவழி கிற்பது.

ஆங்கப்பத்தே அகனைத்திணையும் உரைத்தலாதே—
'ஆங்கு' என்பது அகசக்கொல்; 'பத்து' என்பது தெராகை;
'ஏ' யென்பது சுற்றாகை: அகனைத்திணையும் உரைத்தலாதே—
அகனைத்திணையும் அறிந்து உரைக்க அகப்பாட்டினை வல்
லோர் சொல்லுமிடத்து என்றவாறு.

முளிதரு வேனற்கட் ளாவ வார்ப்ப முகிற்கணங்க
டனிதரு தன்சிலம் பாறக்க தந்து தரணிதன்மே
வளிதரு செங்கோ வரிசே சரிபத்தன் கடலன்ன
வொளிதரு வானுத வானை விடவா நெழுநுதே. (உகஉ)

* 'பொருளெற்று கிற்பது' என்பதும் பாடல்.

இப்பாட்டுத் திணை - குழஞ்சி; கைகோள் - களவு; கூற
அ-நோழிகூற்று; கேட்டான் - தலைமகன்; இடம்-முன்னினை;
காலம்-எதிர்காலம், *வந்தொழுகா நின்றானுக்கு உரைத்த
மையான் நிகழ்காலமாகவுக்கொள்க; எச்சம்-'நீ' யென்பது
எஞ்சியின்றது; மெய்ப்பாடு-அச்சம், என்னை? இவ்வொழுத்
தம் பிறையின் இறந்து படுமென்னும் நினைப்பினளாகை
யின்; பபன்-வரைவுகடாதல்; பொருள்கோள் - 'தனிதரு
தன்னிலம்பா தக்கதன்று இவன்வைய இவ்வாறு ஒழுகு
வது' எனக்கொண்டமையின், இது விதையாப்பு.

மானக் கடுஞ்சிலை மான்தேர் வரோதயன் காண்முனைபோன்
துணப் படநினைத் துடல்பொன் னேயது மெய்யுரைத்து
காணக் குழம்பினை னான் கொய்து கொண்டு வந்தவனின்
காணக் குரவினம் போதே கமழுமென் னைத்தலமே. (உஉஉ)

இப்பாட்டுத்திணை-மருதம்; கைகோள் - கற்பு; கூற்று-
தலைமகன் கூற்று தலை மகன் பரத்தையைக் கோலஞ்
செய்தாளென்று வேறுபடறுற்ற தலைமகள் குறிப்பறிந்து
தலைமகன் கொல்லியது; கேட்டான் - தலைமகன்; இடம்-
முன்னினை; காலம் - இறந்தகாலம்பற்றிவந்த நிகழ்காலம்;
எச்சம்-'என்னோடு' என்பது எஞ்சிற்று; மெய்ப்பாடு-கருக்கம்;
பபன்-கேட்டுத் தலைமகள் ஊடல் தீர்வாளாவது; பொருள்
கோள்-விதையாப்பு, 'யான் கொய்தவனின் குரவினம்
போதே இன்னுங்கமழும் என்னைத்தலம்' என்று முன்றி
டத்தம் பொருள்கொண்டமையானென்பது. (உஉ)

இசை. அவற்றுள்,

எச்சமுங் கோளு மின்மையு முறிய

* 'அறிபாநானுக்கு' என்பதும் பாடம்.

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின், மேற்கூறப்பட்ட பதின்
மூன்றும் எச்சமும் கோளும் இன்றியும் உரிவென்பது
உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இதன் பொருள்: அவற்றுள்—மேற் கூறப்பட்ட
பதின்மூன்றும்; எச்சமும் கோளும் இன்மையும் உரிவும்—
எச்சமேனும் கோளேனும் இரண்டினுள் ஒன்றொழிந்தும்
இரண்டு மொழிந்தும் நிற்கவும் பெறும், என்றவாறு.

அவற்றுள் எச்சமின்றி வந்ததற்குச் செப்பியுள்:

சூர னுளையமென் னோக்கி யழகக் ககன்றசென்ற
தேமா உறுக்கண்ணி யாரையுக் காட்டுத்தென் பாழிவென்ற
வாமா னெடுத்தேர் மணிவண்ணன் மாறன்வண் டந்தமிழன்
கோமான் கொடியுமே விடியுரு மார்த்தின்ற ஊர்ப்புயலே. (உஉஉ)

இனிக் கோளின்றி வந்தது வருமாறு:

வாடு நிலைமையை நீக்கிமென் காத்துவல் வந்தெதிர்த்தா
ரோடு நிலைமையை டான்லையை யொண்ணுதன் மல்கையரோ
டாடு நிலைமையை யல்லை பவரோடும் பூம்பொழில்வாய்
நீடு நிலைமையு மல்லெசொல் லாயென் னெடுத்தகையே. (உஉஉ).
எனக்கொள்க. (உஉ).

உ. சொல்லே குறிப்பே யாயிரன் டெச்சம்.

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின், மேற்கூறப்பட்ட எச்-
சம் இரண்டு வகைப்படும் என்பது உணர்த்துதல் தத-
லிற்று.

இதன்பொருள்: சொல்லேகுறிப்பே ஆ இரண்டு எச்-
சம்—சொல்லெச்சமும் குறிப்பெச்சமுமென இரண்டு எச்ச-
மாம், என்றவாறு.

சொல்லெச்சமென்று சொல்லப்பட்ட வாய்பாடின்றிப்
பிறவாய்பாட்டால் தோன்றினும் என்றவாறு. எச்சமென்
பது ஒழிதலென்றவாறு.

சொல்லெச்சத்திற்குச் செய்யுள்:

பய்ந்த நிலம் பறத்திலக் கோடிப்பட்ட டார்சுருதி
வெள்ளத்துச் செங்கழு நீர்வைத்த கோன்றென்டி வண்டுமென்பு
வள்ளத்துத் தேயகிழ் காவல்வக் தார்சென்ற தேர்வழியெம்
முள்ளத்தி னோடு சிதைபவக் தாரு மொலிகடலே. (௨௩௮)

இனிக் குறிப்பெச்சம் வந்த செய்யுள்:

இடியார் முகிலுரு மேந்திய கோனிர னோதயன் தன்
கடியார் ரயிலன்ன கண்ணிதன் வாட்ட முணர்ந்துவன்பூந்
கடியார் கருக்கழி மேய்கின்ற கானற் கலந்தகன்ற
கொடியார் சினுயிகத் தாமே கொடிய ருருகினமே. (௨௩௯)

௨௪. முற்படக் கிளந்த பொருட்படைக் கெல்லா
மெச்ச மாகி வரும்வழி யறிந்து
கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

என்பது என்னுதலிற்றோ வெனின், இற்றுநுள் எடுத்
தோத்தே இலேசேயென்று இவற்றான் முடியாது நின்றன
வெல்லாம் இது புறனடையாகத் தந்துரைக்க வென்பது
உணர்த்துதல் ததலிற்று.

இதன்பொருள்: முற்படக்கிளந்த பொருட் படைக்கு
எல்லாம் — முன்னால் உரைக்கப்பட்ட ருத்திரத்துப்பொ
ருட்டுகெல்லாம்; எச்சம் ஆகிவரும் வழி அறிந்து—ஒழிவுபட
வருதல் இடம் ஆராய்ந்து; கிளந்த ஆல்ல வேறு பிற
தோன்றினும்—சொல்லப்பட்ட வாய்பாடின்றிப் பிறவாய்

பாடு தேர்ந்தினும்; இளந்தவற்று இயலான் உணர்ந்தனா
கொளலே—அச்சொல்லப்பட்ட பத்து இலக்கணத்தானே
உணர்ந்து உரைக்க என்றவாறு.

இது களவிடத் தொழித்தது கற்பிடத்தொழிந்த
தென்று அறிந்து என்றவாறு.

தலைக்குத்திராத்தான் 'அன்பினைத்தினை' பென்றதல்லது
அன்பு உணர்ந்துமாறு ஆண்டு உணர்ந்தியதில்லை, இதுவே
ஒத்தாக அன்பு உணர்ந்தும் விகற்பமெல்லாம் கொள்க.
அன்பினையுப ஐந்தினைக்குரிய இறைச்சிப்பொருள் உணர்ந்
திறநிலை; அவை "தெய்வ முணுவே மாமரம் புப்பறை,
செய்திபாழின் பகுதியொடு தொனாது" ஐவகை நிலத்
தின் ஒதப்பட்ட இடனங் காலமும் தெய்வமும் உணவும்
மாவும் மாமும் புள்ளும் பறையுந் செய்கையும் யாமும்
ஆரேஉப்பெயரும் மகரேஉப்பெயரும் அவ்வவ நிலத்திந்தும்
களும் பூவும் நீரும் இருதனவும் என்றித்தொடக்கத்தனவும்,
ஐந்தினைக்குரியன உரிப்பொருளும், அவற்றின் நியித்தமும்,
ஐந்தினைக்குமுரிய விகற்பமும் அவை எல்லாம் இதுவே ஒத்
தாகத் தந்துரைக்க.

இனி, எண்வகை மனத்தின் விகற்பமும் இதுவே
ஒத்தாகத் தந்துகொண்டொரைக்கப்படும். இனிச் சந்தருவ
வழக்கின்விகற்பமும் இதுவே ஒத்தாகத் தந்துரைக்க. இனி
இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கண்ணும் *வினைபாட்டொக்கல் வே
நிடம்படர இருவகுத்தம்முன் தலைப்பெய்யுமாறும், புண
ரும் இடத்துத் தன்மையும், †அது கன்மேற் பொதும்புபுட்

* இடையிலுள்ள இச்சொற்றொடர் முன் அச்சுப்பிரதியில்
இல்லை.

† 'அதனாக் மேனார் பொதும்புபுட்' என்பதும் பாடம்.

இக் கோட்டுப்பூவுக் கொடிப்பூவும் நீர்த் துறைமேல்
சித்திரப்படாம் விரித்தாலேபோன்று, வன்மீர்தும்பியும்
வரிக்கடைப் பிரசமும் பாழுங்குழலும் முரன்று, கடற்கரை
யுக் காவிரியும் முழவுத்துடியும் பாடியம்ப, இரவோரன்ன
*கோழுக்கிழற்றும், நிலவோரன்ன வெண்மணலொழுதி, அகத்
தார்புறத்தாறாக் காண்டல் எளிதாய்ப், புறத்தார் அகத்தா
றாக்காண்டல் அரிதாய், வாளுேரும் விழைவைத்தவிர்த்
தோரும் விரும்பும் பொழிலுள், இயற்கைப் புணர்ச்சியது
இறுதிகண், தலைமகன் ஆற்றுவிற்துப் பிரியும் பிரியும்
இதுவே ஒத்தாகத் தந்துரைக்க.

இனிப் பாங்கற்கூட்டத்துக்கண், தலைமகனது வேறு
பாடு கண்டு பாங்கன் வினாவத் தலைமகன் சொல்லினவும்,
அவைகேட்ட பாங்கன் கழறினவும், பாங்கற்கு எதிர்மறை
யாகச் சொல்லினவும், எதிர்ப்பட்ட தலைமகனது ஆற்றுகை
கண்டு பாங்கன் தலைமகற்குக் கவன்றனவும், கவன்றபாங்கன்
நின்றாற் காணப்பட்ட ஒரு எவ்விடத்து எத்தன்மைத்து
என்னுமாறும், தலைமகன் இன்னவிடத்து இத்தன்மைத்து
என்றாற் காணப்பட்ட ஒருவெண்ணு மாறும், அதுகேட்ட
பாங்கன் அவ்விடன் நோக்கிச் செல்லுமாறும், அவ்விடம்
புந்த பாங்கன் தலைவியைக் கண்டு நின்று சொல்லினவும்,
பாங்கன் மீண்டுவந்து இடங்காட்டிமீதுவும் இதுவே ஒத்தா
கத் தந்துரைக்க. 'அவ்வியல்பல்லது' (இறையனார்-௪) என்
னுஞ் குத்திரத்துவிகற்பம் இதுவே ஒத்தாகத்தந்துரைக்க.

தலைமகன் தோழியை இரந்து குறையுறுமாறும்,
குறையுறு நின்றவழித் தோழி கையுறைமதுக்குமாறும்,
மதியுடம்படுக்குமாறும், படுத்தவழி இருவாருறியும்பற்
றிக் கூட்டமுண்மை உணருமாறும், உணர்ந்த தோழி தன்

* 'இருளிற்றி' என்பதம் பாடம்.

கெஞ்சிற்றுச் சொல்லுமாறும், பின்னைத் தோழி தலைமகனது ஆற்றுகையிக்குக் குறைநெருமாவும் நேர்த்தான் தலைமகனைக் குறைபயப்புகையுமாறு, தமர் இறச்செறித்த வழித் தலைமகனது கற்பழிவுநோக்கி அறத்தொடு நிற்குமாறும், குறைவுறுவின்ற தலைமகனைத் தலைமகனது அருமைபெருமை கூறி, தோழி சேட்படுக்குமாறும், தோழி அறத்தொடுநிற்கும் விகற்பமும், பகற்குறிக்கண் தோழியுக் தலைமகனுஞ் சொல்லும் விகற்பமும், இரவுக்குறி யிடத்து வாவென்று சொல்லும் விகற்பமும், இரவுக்குறி விகழியிடம் இன்ன விட மென்று சொல்லும் விகற்பமும், இரவுக்குறிக்கண் அம்பலம் அலரும் ஆ முறை இரண்டும் களவாமாறும், வெளிப்பட்டபின்றை நிகழ்ஞ் சொல்லும், புணர்ந்துடன் போக்கும், உடன் போக்கின்கண் தோழியுக் தலைமகனுஞ் சொல்லும் விகற்பமும், * இடைச்சுரஞ் செல்வழங்குமாறும், அறத்தொடுநிலை மாட்சிமைப்படாத இடத்துத் தோழி தலைமகனைக் கையடைந்தான் ஒழியுமாறு, தலைமகன் ஏன்கொண்டு போமாறும், அவர்களை இடைச்சுரத்துக்கண்டார்சொல்லும் முறைமையுஞ், செவிலி பின்செல்லுமாறும், பின்செல்ல இடைச்சுரத்துக்கண்டார் சொல்லும் முறைமையுக், கண்டார் இடைச்சுரத்துத் தலைமகனது நிலைமையுரைத்து மீட்டுமாறு, தலைமகன் மகிழ்ச்சியாமாறு, தலைமகன் பொருள் முதலாயினவற்றிற்கு வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்து தலைமகனைத் தோழி ஆற்றுகிக்கு மிடத்துத் தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லுவனவும், வரைவொடு

* 'இடைச்சுரத்தின் நிகழ்வும், இதுவென்று சொல்லும் விகற்பமும், உடன்போக்கு மாட்சிமைப்படாதவிடத்துச் செல்வழங்குமாறும், மாட்சிமைப்பட்டவிடத்துத் தோழி தலைமகனைக் கையெடுத்து தான்மொழியுமாறும், மொழியத் தலைமகனாற்றுகின்றோடு போவான் ஸத்தல் உண்ணமும்' என்று வேறொரு பிரதியில் உள்ளது.

புக்க வழித் தந்தையர் தன்னைப் பன்மாரும் மறக்குமாறும், அவ்வழி நிற்குப் அறத்தொடு நிற்ருமாதல், கற்புக்கதைத் துத் தலைமகள் தலைமகளைப் பிரியும் பிரிவென்று சொல்லப் பட்ட பிரியும், பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் ஆற்றாளுகத் தீர்ப்பு வழிபுறுத்தினவும், பருவங்காட்டினவுந், தலைமகள் கிளைமுற்றுகித்து வந்தவாதும், அஃதுணர்ந்த தோழி சொல்லினவுந், தலைமகள் கிளைமுற்றினான் தேர்ப்பாகற்குத் சொல்லினவும், முகிலுக்குச் சொல்லினவுந், தலைமகள் தலைமகளுடனாயிருந்து தோழிகேட்பச் சொல்லினவும், மற்றும் பரத்தையிற் பிரிவின்கண் துனி புலவி யூடலும் அவற்றது விகற்பமும், பரத்தையிற் பிரிந்த தலைமகற்குத் தலைமகள் வாயின் மறுத்தனவும், வாயில் வேண்டிப் பரணன் முந்துறுத்தனவும், * கிருந்து முந்துறுத்தனவும், வாயில் பெற்றுப் புக்கனவும், மற்றும் பிறவுமெல்லாம் இதுவே ஓத்தாகத் தந்துரைக்க.

(உச)

உ. † களவு கற்பெனக் கண்ணிய வீண்டையே
ருளதிக முன்பி னுயர்ச்சி மேன.

அன்பது என்னுதலிற்றோவெனின், மேல்வகுத்த களவு கற்புக்குப் பிறிதும் ஆவதோர் புறனடை உணர்ந்ததல் துதலிற்று.

இதன் பொருள்: களவுகற்பு எனக் கண்ணிய—கண் வென்றுத் கற்பென்றும் புலவோரால் வகுத்துரைக்கப்பட்ட ஒழுக்கங்கள்; ஈண்டையோர்—இவ்வுலகத்திற் பிறந்தாங்கு சஞ்சரித்தானும் பொருந்துவோரது; உளம் நிகழ் அன்பின்

* இச்செந்தொடர் முன் அச்சப்பிரதியில் இல்லை.

† இச்சுத்திரத்திற்கு உரை பழைய எட்டுப் பிரதியில் இல்லை. இரணாராட்டைய உத்தரேசுருங்கால் இது பிற்பாசுத்தவரால் எழுதிச் சேர்க்கப்பட்டதென்ற குறந்தரு இடத்தருமேற்பத.

உயர்ச்சிமேன—உயர்குலத் தலைவன் தலைநிலையென்ற இஃ
ரோது உளத்தின்கண் நிகழ்கின்ற அன்பினது உயர்பின்
கண்ணவாம் என்றவாறு.

தேவர்க்கும் நாகர்க்கும் இவ்வொழுக்கம் அவர் உ
கத்திலில்லை பெண்பார் 'சண்டையோர்' என்றார். 'நாண்டே
அன்றோர்க்கு அஃது ஒரோர்க்காலத்து இவ்வகைத்து நி
மென்றாராயிற்று. அஃது இவ்வகையிலும் இயற்கையாக
நிலைபெறுதுபுலவரான் இல்லது இனியது கல்லைதென நாட்
டப்பட்டதோர் ஒழுக்கமென்பார் 'கண்ணிய' வென்றார்
இனி இரட்டுறமொழிதவான் 'சண்டையோர்' என்பதை
ஒருபெயராகக் கொள்ளாது 'சண்டை' 'ஓர்' எனக்கொண்
'தானே யவளே தமிழர்' (இறையனார் - ௨) என்றதான்
தானே அவள் அவளே தானென் இயன்ற கருடலின் ஒ
ருயிர்போல்வார் உளத்தென்று கொள்ளினும் அபை
'அன்பின் உயர்க்கி' பெனவே அஃதில்லாமிடத்து
வொழுக்கங்கள் நடைபெறு என்பதனும், அதுனானே அஃது
உயர்க்கோர்மாட்டதென்பதனும், அவருள்ளும் அசுசர்க்கிக
சிறந்ததென்பதனும் பெற்றும். அற்றாயின் 'உயர்க்கோர்
மேன' எனப் பாடமோ தலிகாதோ வெனின்

"அடியோர் புகங்கிலும் வினாவை பாங்கிலும்
கடிவரை யிலபுறத் தென்மனார் புலவர்." (தொல்-அகத்-௨௨.
என மற்றை வருணத்தோர்க்குஞ் சிறப்பான்மை அஃ
தாரியதென்றுதமிழ்க்கோடல் கருதப்பட்ட தென்க. (௨௪

இறையனார் களவியல்

மூலமும்

தெய்வப்புலமை நக்கிரனார் செய்த
உரையும்